

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoKR/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115202209
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5115202209.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: L. P. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. Z. XXXX/XA, XXX XX B. - X., zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, so sídlom T. Q. XXXX/XX, XXX XX L. A., proti žalovanému: OVP ORAVA, s.r.o., so sídlom Oravická 617/20, 028 01 Trstená, IČO: 31 608 957, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Petrom Vevurkom, advokátom, so sídlom F. XXX/XX, XXX XX Z., v konaní o určenie pohľadávky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 5Cbi/4/2015-731 zo dňa 31. mája 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 5Cbi/4/2015-731 zo dňa 31. mája 2019 p
o t v r d z u j e .

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že žalobca je veriteľom pohľadávky voči úpadcovi AFRESH, a.s., so sídlom Oravická 614/14, 028 01 Trstená, IČO: 36 709 727, vo výške 168.932,81 Eur, prihlásenej prihláškou na majetok úpadcu pod poradovým č. 1 zo dňa 21.11.2014 v poradí ako iná pohľadávka, v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4K/14/2014 a táto pohľadávka čo do právneho dôvodu, výšky a poradia a vymáhateľnosti je nesporná. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania okresný súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na žalobu doručенú okresnému súdu dňa 29.01.2015, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že má voči úpadcovi AFRESH, a.s., so sídlom Oravická 614/14, 028 01 Trstená (ďalej len „AFRESH, a.s.“) vymáhateľnú pohľadávku, ktorá vznikla na základe neuhradenia vlastnej zmenky bez protestu zo dňa 15.06.2007 vo výške 168.932,81 Eur, prihlásenú prihláškou na majetok úpadcu pod por. č. 1 zo dňa 21.11.2014, v poradí ako iná pohľadávka v konkurznom konaní Okresného súdu Žilina sp. zn. 4K/14/2014 a táto pohľadávka je nesporná čo do právneho dôvodu vzniku, výšky pohľadávky, ako aj jej poradia a vymáhateľnosti. Svoj nárok odôvodnil tým, že pôvodne označený žalobca si prihláškou pohľadávky č. 1 zo dňa 21.11.2014 v konkurznom konaní uplatnil pohľadávku z titulu vlastnej zmenky bez protestu zo dňa 15.06.2007, ktorú vystavil dlžník, a ktorou sa zaviazal zaplatiť bez protestu sumu 125.581,72 Eur, t.j. 3.783.275,- Sk, a to do 31.12.2009. Práva z tejto zmenky nadobudol veriteľ rubopisom. Dlžník zmenkovú sumu veriteľovi ku dňu vyhlásenia konkurzu nezaplatil a veriteľ zaplataenie zmenky neprotestoval, nakoľko bol od tejto povinnosti oslobodený. Veriteľ si okrem zmenkovej sumy uplatnil aj zmenkové úroky za obdobie od 01.01.2010 do 01.10.2014

spolu za 1.735 dní vo výške 35.816,59 Eur, príslušenstvo pohľadávky vo forme nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to z titulu zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 7.534,50 Eur, ktoré vznikli v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 10Zm/16/2010 a následne sp. zn. 10CbZm/5/2010. Dňa 29.12.2014 konkurzný správca poprel z podnetu veriteľa, a to žalovaného, prihlásenú pohľadávku žalobcu č. 1 v zozname pohľadávok evidovaných pod č. 10, pričom popretie pohľadávky oznámil žalobcovi Oznámením zo dňa 31.12.2014. V dôvode popretia právneho dôvodu pohľadávky sa uvádza, že ide o plnenie na základe zmenky, ktorá nikdy nebola vedená v účtovníctve úpadcu. Zmenka je považovaná za falzum a podpísaná bývalým predsedom predstavenstva úpadcu a podpredsedom predstavenstva úpadcu v čase, keď neboli štatutárnymi zástupcami spoločnosti. V dôvode popretia sumy pohľadávky sa uvádza to isté. Žalobca bol názoru, že popretie prihlásenej pohľadávky zo strany žalovaného, resp. zo strany správcu konkurznej pohľadávky je nedôvodné a v rozpore s príslušnými ustanoveniami ZKR. Pokiaľ žalovaný namietal právny dôvod, vymáhateľnosť pohľadávky a následne poprel pohľadávku čo do výšky z dôvodu, že zmenka mala byť podpísaná bývalým predsedom predstavenstva úpadcu a podpredsedom predstavenstva úpadcu v čase, keď neboli štatutárnymi zástupcami spoločnosti, tak z úplného výpisu z obchodného registra na úpadcu je zrejmé, že ku dňu vystavenia zmenky, t.j. ku dňu 15.06.2007 vykonával funkciu predsedu predstavenstva P. V. a funkciu podpredsedu predstavenstva vykonával L. O., ktoré osoby uvedenú zmenku aj vlastnoručne podpísali. Právny dôvod vzniku predmetnej pohľadávky z nároku na zaplatenie prihlásenej sumy z titulu vlastnej zmenky bez protestu zo dňa 15.06.2007 a jej príslušenstva existuje. Dôvod popretia, ako aj popretie prihlásenej pohľadávky žalobcu je v celom rozsahu nedôvodné.

3. Okresný súd poukázal na to, že uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 01.10.2014 sp. zn. 4K/14/2014 bol vyhlásený konkurz na majetok spoločnosti AFRESH, a.s., pričom uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 192/2014 dňa 08.10.2014, s právnymi účinkami 09.10.2014.

4. Správca konkurznej podstaty úpadcu dňa 29.12.2014 poprel z podnetu veriteľa, a to žalovaného, prihlásenú pohľadávku žalobcu č. 1 v zozname pohľadávok evidovaných pod č. 10 a popretie pohľadávky žalobcovi oznámil Oznámením zo dňa 31.12.2014. Keďže žaloba bola podaná 29.01.2015, bola podaná včas.

5. Okresný súd mal preukázané, že pôvodne označený žalobca si Prihláškou pohľadávky č. 1 zo dňa 21.11.2014 uplatnil pohľadávku v celkovej výške 168.932,81 Eur z titulu vlastnej zmenky bez protestu zo dňa 15.06.2007, ktorú vystavil dlžník, a ktorou sa zaviazal zaplatiť bez protestu sumu 125.581,72 Eur, t.j. 3.783.275,- Sk v deň splatnosti 31.12.2009.

6. Z predloženej zmenky vyplývalo, že ide o vlastnú zmenku bez protestu vydanú dňa 15. júna 2007 (nesprávne v odôvodnení uvedené 15.01.2007), ktorou sa spoločnosť AFRESH, a.s. zaviazala, že za túto vlastnú zmenku zaplatí 31.12.2009 P. V. sumu 3.783.275,- Sk v mieste plnenia Trstená. Následne zmenka bola rubopisom prevedená na T. X. dňa 15.10.2014.

7. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01.07.2015 T. X. postúpila svoju pohľadávku na L. X., pričom konkurzný súd povolil vstup do konania uznesením zo dňa 20.07.2015 v konaní sp. zn. 4K/14/2014. Následne okresný súd pripustil zmenu strán konania uznesením zo dňa 10.08.2015 (č.l. 73 spisu).

8. Okresný súd poukázal na to, že správca konkurznej podstaty úpadcu listom zo dňa 31.12.2014 oznámil T. X. popretie pohľadávok podľa § 32 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“) s tým, že uviedol, že jej prihlásené pohľadávky pod č. 10 a 11 v zozname pohľadávok na sumu 168.932,81 Eur a na sumu 5.487,41 Eur dňa 29.12.2014 poprel, a to z podnetu veriteľa. Dôvody popretia sú uvedené v prílohe na tlačive prihlásených pohľadávok č. 10 a 11.

9. Z prílohy na tlačive prihlásených pohľadávok č. 10 a 11 vyplýval dôvod popretia právneho dôvodu pohľadávky tak, že veriteľ, t.j. žalovaný, popiera pohľadávku č. 10 veriteľa T. X. čo do výšky a čo do právneho dôvodu podaním zo dňa 17.12.2014. Jedná sa o plnenie na základe zmenky, ktorá nikdy nebola vedená v účtovníctve úpadcu. V konaní o námietkach proti predmetnej zmenke je vedené na OS Žilina pod sp. zn. 10CbZm/5/2010. Zmenka je považovaná za falzum a podpísaná bývalým predsedom predstavenstva úpadcu a podpredsedom predstavenstva úpadcu v čase, keď neboli štatutárnymi zástupcami spoločnosti. Veriteľ uhradil sumu 350,- Eur na účet správcu podľa § 32 ods. 7 ZKR. K

dôvodu popretia sumy z daného tlačiva vyplýva, že veriteľ popiera pohľadávku č. 10 veriteľa T. X. čo do výšky a čo do právneho dôvodu, nakoľko sa jedná o plnenie na základe zmenky, ktorá nikdy nebola vedená v účtovníctve úpadcu. Konanie o námietkach proti predmetnej zmenke je vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 10CbZm/5/2010. Zmenka je považovaná za falzum a podpísaná bývalým predsedom predstavenstva úpadcu a podpredsedom predstavenstva úpadcu v čase, keď neboli štatutárnymi zástupcami spoločnosti.

10. Okresný súd konštatoval, že v prípade žalobcu ide o indosovanú zmenku a žalobca je legitimovaný na uplatňovanie zmenečných práv ako oprávnený majiteľ podľa § 16 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb., nakoľko jeho legitimácia je daná radom rubopisov. Za majiteľa zmenky sa považuje ten, kto má zmenku, t.j. držiteľ. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu, tak okresný súd vyhodnotil, že je daná vecná legitimácia, nakoľko zmenka bola vystavená a následne indosovaná na pôvodne označeného žalobcu, ktorý svoju pohľadávku postúpil.

11. Okresný súd uviedol, že medzi stranami bola sporná skutočnosť, a to existencia zmenky. Poznamenal, že zmenka je obchodovateľný cenný papier, ktorého podstatou je záväzok určitých osôb zaplatiť majiteľovi zmenky v určenom mieste a čase sumu určenú v zmenke. Zmenka je v podstate zabezpečovacím inštitútom vo vzťahu k pohľadávke, ktorá vyplýva z konkrétneho právneho vzťahu a právneho úkonu. V posudzovanom prípade zmenka, ktorej prvopis bol priložený k prihláške pohľadávky, je zabezpečovacím prostriedkom vo vzťahu k pôžičke, ktorá mala byť poskytnutá spoločnosti AFRESH, a.s. na základe Zmluvy o pôžičke č. FV2007/01 zo dňa 15.06.2007 v sume 3.691.000,- Sk. Okresný súd uviedol, že zmluva o pôžičke je neformálnou, ale reálnou zmluvou, kontraktom, ktorá vyžaduje odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi, a to buď bezhotovostným spôsobom na účet dlžníka alebo odovzdaním krátkou cestou. Pre uzavretie zmluvy o pôžičke Občiansky zákonník nepredpisuje písomnú formu, preto pre jej platnosť sa nevyžaduje písomná forma. Písomná forma právneho úkonu totiž vyplýva z vôle zmluvných strán, nie zo zákona.

12. Okresnému súdu bola predložená Zmluva o pôžičke č. FV2007/01 uzatvorená dňa 15.06.2007 veriteľom P. V. a dlžníkom AFRESH, a.s. a predmetom zmluvy bol záväzok veriteľa, že poskytne dlžníkovi finančnú čiastku 3.691.000,- Sk ako bezúročnú v r. 2007, v r. 2008 s dohodnutou úrokovou sadzbuou splatnou do 31.12.2008 (čl. 96)

13. Z výpisu z obchodného registra na spoločnosť AFRESH, a.s. vyplývalo, že P. V. bol podpredsedom predstavenstva od 09.12.2006 a následne P. Q. bol predsedom predstavenstva od 12.10.2007. L. O. taktiež bol podpredsedom predstavenstva od 09.12.2006 do 12.10.2007.

14. Pokiaľ žalovaný namietal absolútnu neplatnosť právneho úkonu, a to Zmluvy o pôžičke zo dňa 15.06.2007 z dôvodu, že nebola podpísaná predsedom a súčasne podpredsedom predstavenstva s poukazom na to, kto a akým spôsobom je oprávnený za žalovaného konať, tak s tým sa okresný súd nestotožnil, keďže zmluva o pôžičke môže byť aj v ústnej forme, pričom podstatné bolo, že bola vystavená zmenka.

15. Okresný súd zvýraznil, že podstatou konania bolo, že žalobca ako veriteľ si prihlásil do konkurzu pohľadávku, ktorá vznikla titulom zmenky, pričom zmenka bola rubopisovaná na žalobcu. Bolo nesporné, že pohľadávka žalobcu bola popretá iba veriteľom, a to žalovaným. Žalovaný poprel pohľadávku, nakoľko mal za to, že zmenka je falzum a je podpísaná predsedom predstavenstva a podpredsedom predstavenstva osobami, ktoré v čase podpisania zmenky neboli v daných funkciách. Zároveň žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že zmenka nikdy nebola vedená v účtovníctve úpadcu a poukázal na to, že pôžička, ktorá mala byť poskytnutá, bola poskytnutá v rozpore s § 59a Obchodného zákonníka.

16. Podľa okresného súdu danom prípade nebolo možné aplikovať § 59a Obchodného zákonníka, nakoľko išlo o zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej boli finančné prostriedky. Ustanovenie § 59a Obchodného zákonníka je aplikovateľné na zmluvu o pôžičke len za predpokladu, že jej predmetom je nepeňažná pôžička, keďže uvedené korešponduje s účelom predmetného ustanovenia, t.j. zamedziť obchádzaniu ustanovení o stanovení hodnoty nepeňažných vkladov do základného imania. V súdenom prípade však nešlo o nepeňažnú pôžičku, ale o peňažnú pôžičku a pri peňažnej pôžičke nie je logicky možné aplikovať ust. § 59a a nasl. Obchodného zákonníka, nakoľko je nadbytočné a nelogické

ohodnocovať hodnotu peňažnej pôžičky vyjadrenej v platnej mene znaleckým posudkom, keďže jej hodnota je nepochybná.

17. Okresný súd poukázal na to, že žalobca rozporoval všetky dôvody popretia pohľadávky, resp. dôvody uvádzané žalovaným vo vyjadrení k žalobe, nakoľko mal za to, že v čase vystavenia zmenky boli p. V. a p. O. členmi predstavenstva úpadcu, teda boli oprávnení podpísať zmenku, ktorá bola podpísaná na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o pôžičke, ktorú úpadcovi poskytol p. V.. Zároveň žalobca poukázal na svedeckú výpoveď Ing. U. Q., predtým V., na Okresnom súde Námestovo v konaní pod sp.zn. 8C/98/2010 na pojednávaní dňa 15.08.2011, kde U. Q. potvrdila, že pôžička bola poskytnutá p. V.. Taktiež, pokiaľ ide o poukazovaný zánik povinností plniť z dôvodu preúčtovania pôžičky do fondu finančnej stability úpadcu, žalobca poukázal na to, že nemohlo takýmto spôsobom dôjsť k zániku povinnosti plniť záväzok, nakoľko takýto spôsob zániku záväzku nepredpokladá žiadne z ustanovení Občianskeho zákonníka. Pokiaľ išlo o poukazanie žalovaného, že V. a O. sa mali zúčastniť valného zhromaždenia dňa 17.06.2009, tak žalobca toto spochybnil a predložil čestné vyhlásenia daných osôb, že podpisy na prezenčnej listine nie sú ich (čl. 106 a čl. 107). Vo vzťahu k nedodržaniu podmienok § 59a Obchodného zákonníka pri poskytnutí pôžičky žalobca uviedol, že predmetné ustanovenie nemožno vzťahovať na danú zmluvu o pôžičke, kde hodnota plnenia je jasná, pričom predmetné ustanovenie sa týka iba nepeňažných vkladov, pri ktorých je potrebné vyhotoviť znalecký posudok.

18. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že p. V. a O. sa nezúčastnili valného zhromaždenia a ich podpisy na prezenčnej listine nie sú ich podpismi, zo znaleckého posudku č. 36/2018, ktorého závery si okresný súd osvojil, vyplývalo, že podpisy P. V. a L. O. na prezenčnej listine z predstavenstva spoločnosti AFRESH, a.s. zo dňa 07.09.2007 a 18.05.2009 sú pravými podpismi P. V. a L. O., ale nedá sa jednoznačne vylúčiť, že podpisy na prezenčnej listine z konania valného zhromaždenia spoločnosti AFRESH, a.s. dňa 17.06.2009 sú pravými podpismi P. V. a L. O., nedá sa vylúčiť, že pisateľom týchto podpisov je iná osoba. Teda z uvedeného vyplývalo, že nebolo jednoznačne zrejmé, že predmetné podpisy na zápisnici z valného zhromaždenia sú p. V. a p. O., a teda že sa skutočne zúčastnili daného zhromaždenia.

19. Okresný súd posúdil, že dňa 15.06.2007 bola vystavená zmenka, ktorú podpísal P. V. a L. O., ktorých pravosť podpisov potvrdil aj záver znaleckého posudku č. 36/2018 (č.l. 313 spisu). Pokiaľ žalovaný tvrdil, že došlo k antedatovaniu, tak jeho tvrdenie nebolo ničím relevantným preukázané, zostalo v rovine jeho domnienky, čo pre rozhodnutie nebolo postačujúce.

20. K námietke, že p. V. a O. neboli v čase podpísania zmenky a zmluvy o pôžičke štatutárnymi zástupcami, okresný súd poukázal na to, že p. V. bol predsedom predstavenstva spoločnosti AFRESH, a.s. od 09.12.2016 a p. O. od 09.12.2016 bol podpredsedom predstavenstva spoločnosti AFRESH, a.s. do 12.10.2007 a následne P. Q. bol predsedom predstavenstva od 12.10.2007. K tvrdeniu, že zmluva o pôžičke mala byť antedatovaná, že neobsahovala ustanovenie o zmenke, tak okresný súd zdôraznil, že z ničoho nevyplýva povinnosť, zo žiadneho platného právneho predpisu, ani z dohody medzi zmluvnými stranami, či vystaviteľom zmenky a veriteľom zo zmenky, že by v zmluve o pôžičke mala byť uvedená zmenka ako forma zabezpečenia. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutočne bola poskytnutá pôžička od p. V. spoločnosti AFRESH, a.s. a v prípade, že by zmluva o pôžičke bola uzatvorená v písomnej forme, resp. vystavená v písomnej forme až s časovým odstupom, bolo nepochybne preukázané, kedy došlo k samotnej pôžičke, a to v priebehu roka 2007, konkrétne do vystavenia samotnej zmenky. Zmluva o pôžičke môže byť aj v ústnej forme. Pokiaľ bola aj dodatočne vyhotovená a bola by prípadne aj posúdená ako neplatná táto zmluva v prípade, že bola vystavená v čase, keď už osoby, ktoré podpísali zmluvu o pôžičke, neboli oprávnené konať za zmluvnú stranu, bolo nepochybne, že k pôžičke minimálne v ústnej forme došlo v priebehu r. 2007 v čase, keď p. V. aj O. boli vo funkcii štatutárneho orgánu. K zmluve o pôžičke teda došlo v čase, keď boli oprávnení konať za spoločnosť AFRESH, a.s.. Ak bola skutočne vyhotovená táto zmluva o pôžičke v písomnej forme až s časovým odstupom, a to v čase, keď už p. V. a O. neboli oprávnenými osobami konať za spoločnosť AFRESH, a.s., tak mohla byť pravdepodobne vyhotovená v tom čase len pro forma z dôvodu, že bola potrebná pre vyhotovenie auditu, teda len z dôvodu evidenčného. Nebola vtedy uzavretá, ale len vyhotovená pre účely auditu. K skutočnej pôžičke, k jej realizácii došlo dňa 15.06.2007. K skutočnej pôžičke, k skutočnej realizácii pôžičky došlo v čase, keď p. V. a p. O. boli oprávnení konať za spoločnosť, čo vyplývalo z vykonaného dokazovania či už z predložených listín, a to predovšetkým z výpisu z účtu Q. Q., a.s. za obdobie od 02.01.2006, ako aj v hlavnej knihe analytickej evidencie, z ktorej vyplývala

finančná výpoveď vo výške 3.691.000,- Sk a 251.000,- Sk ako finančná výpomoc, a to zo dňa 27.11.2007 a následne dňa 29.08.2007 (č.l. 105 spisu).

21. Pokiaľ žalovaný tvrdil s poukazom na svedecké výpovede, že zmluvy o pôžičke boli vyhotovené až pri audite, tak okresný súd zdôraznil, že daná zmluva môže byť aj v ústnej forme a neboli pochybnosti o uzavretí zmlúv v čase, keď p. V. a p. O. boli oprávnení konať za spoločnosť. Vtedy došlo k reálnemu uzavretiu a plneniu. Pokiaľ predmetné zmluvy neboli zaevidované v účtovníctve spoločnosti AFRESH, a.s., nemohlo to byť na úkor veriteľa. Okresný súd považoval za irelevantné, odkiaľ mal p. V. peniaze, ktoré poskytol spoločnosti AFRESH, a.s.. Pokiaľ p. Q. tvrdil, že on dával peniaze pre AFRESH, a.s. prostredníctvom p. V., z ničoho to nevyplývalo, dokonca jeho tvrdenia a G. Q. boli znaleckým dokazovaním vyvrátené. Z ničoho nevyplývalo, že p. Q. poskytol túto predmetnú pôžičku spoločnosti AFRESH, a.s.. Bolo nepochybne preukázané, že p. V. tieto finančné prostriedky poskytol spoločnosti AFRESH, a.s., nevyplývalo, že by bol iba realizátor ako „poštár“ na vloženie daných finančných prostriedkov do spoločnosti AFRESH, a.s.. Pokiaľ p. Q. tvrdil, že on poskytol pre spoločnosť AFRESH, a.s. pôžičku a tieto finančné prostriedky dal p. V., aby ich vložil do spoločnosti AFRESH, a.s., tak okresný súd poukázal na vzdelanie, ako aj pozície p. Q. a hodnotil ako nelogický takýto jeho postup pri jeho tvrdeniach, keď tvrdil, že požičal finančné prostriedky spoločnosti AFRESH, a.s., v ktorej ešte nemal žiadnu pozíciu, bez žiadnej písomnej zmluvy a potvrdenia. Okresnému súdu bol síce predložený doklad na tzv. pelprinte, avšak zo znaleckého posudku č. 36/2018 nepochybne vyplývalo, že podpis P. V. na danom dokumente nie je jeho pravý podpis. Podľa okresného súdu p. Q. a U. Q., predtým V., neuvádzali pravdu pred okresným súdom, tvrdiac, že daný doklad bol podpísaný p. V., ktorý mal týmto dokladom potvrdzovať prevzatie finančných prostriedkov od p. Q., čím chceli preukázať svoje nepravdivé tvrdenia.

22. Okresný súd poznamenal, že pokiaľ podľa žalovaného p. O. trval na nejakej zmluve v písomnej forme, neznamená to, že automaticky trval na všetkých zmluvách v písomnej forme. Boli nepochybne preukázané toky finančných prostriedkov pre spoločnosť AFRESH, a.s., na základe čoho bola vystavená zmenka, a odkiaľ mal veriteľ finančné prostriedky, bolo irelevantné. Nebol preukázaný žiadny zmluvný vzťah medzi dlžníkom a inou osobou, iba medzi vystaviteľom zmenky a veriteľom uvedeným na zmenke. Pokiaľ mal p. V., resp. iná osoba finančné prostriedky, ktoré vložil do AFRESH, a.s. od inej osoby, išlo o iný vzťah a tento vzťah bol irelevantný pre posúdenie merita veci.

23. Okresný súd mal za nepochybne preukázané, že skutočne k pôžičkám došlo, avšak z ničoho nevyplývalo, že tieto pôžičky zanikli. Z ničoho relevantného a hodnoverného nevyplývalo, že by dal p. V. či p. O. súhlas k nejakému úkonu, ktorým by pôžička zanikla, a ktorým by právo na vrátenie pôžičky zaniklo.

24. Bolo preukázané, že aj p. Q. poskytoval finančné prostriedky pre spoločnosť AFRESH, a.s., dokonca o tom predložil aj pokladničný doklad. Napriek tomu však okresný súd považoval za nelogické a nebol mu známy dôvod, prečo nikdy nepožadoval tieto pôžičky naspäť, pokiaľ tvrdil, že ich poskytoval. Zároveň považoval za nelogický postup Ing. Q., keď na niektoré vklady mal doklady, ale na ďalšie ním tvrdené vklady dané údajne p. V., nemal žiaden doklad, iba „pelprint“, ktorý bol nepochybne vykonštruovaný minimálne pre dané konanie. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že aj p. O. dával pôžičky, aj p. V. poskytoval finančné prostriedky, na základe čoho považoval za možné konštatovať existenciu zmlúv o pôžičke či už v ústnej forme alebo v písomnej forme, ako aj platné vystavenie zmenky. Okresný súd mal preukázané uzatvorenie zmluvy o pôžičke, ktorá bola označená ako FV2001/02, poskytnutie finančných prostriedkov bolo nepochybné, a pokiaľ išlo o doklad P004, tento nebol podpísaný štatutárnym zástupcom.

25. Okresný súd zdôraznil, že dôvod popretia pohľadávky žalovaným spočíval iba v tom, že zmenka nebola nikdy vedená v účtovníctve úpadcu, zmenka je považovaná za falzum a je podpísaná bývalým predsedom predstavenstva úpadcu a podpredsedom predstavenstva úpadcu v čase, keď neboli štatutárnymi zástupcami spoločnosti. S poukazom na Nález ÚS SR č.k. II. ÚS 409/2013-49 zo dňa 11.09.2014, podľa ktorého „...súd je povinný skúmať iba to, čo bolo predmetom popretia“, nebolo možné zaoberať sa ďalšími vznášanými námietkami zo strany žalovaného. Teda okresný súd sa zaoberal a bol povinný zaoberať sa iba tým, či zmenka je skutočne falzum, či je skutočne podpísaná osobami, ktoré neboli oprávnené ju podpísať za spoločnosť úpadcu, a to, či bola vedená v účtovníctve úpadcu alebo nie. V tejto súvislosti okresný súd uviedol, že skutočnosť ohľadom vedenia zmenky v účtovníctve úpadcu alebo jej nevedenia v danom účtovníctve, bola irelevantná. Je vecou daňového subjektu ako

zaúčtuje svoje jednotlivé položky a či to vedie v účtovníctve alebo nie, preto toto konanie nemalo význam. K tvrdeniu, že zmenka je falzum a bola teda podpísaná osobami neoprávnenými, keďže mala byť podpísaná v čase, keď už dané osoby neboli oprávnené konať, okresný súd poznamenal, že zmenka bola vystavená dňa 15.06.2007 a opak nebol preukázaný. V tom čase oprávnenými osobami za spoločnosť AFRESH, a.s. boli aj p. O., aj p. V.. Z ničoho hodnoverného nevyplývalo, že zmenka bola antedatovaná a bola teda vystavená nie 15.06.2007, ale až pri audite. Okresný súd poukázal i na tú skutočnosť, že pokiaľ predsa bol vykonávaný audit, tak sám auditor vyzval spoločnosť AFRESH, a.s., aby doložili zmluvu o pôžičke, aby to bolo v súlade. Okresný súd tak nemal dôvod pochybovať o existencii zmenky vystavenej titulom zmluvy o pôžičke, aj keby nebola k dispozícii zmluva o pôžičke v písomnej forme. Pokiaľ skutočne Zmluva o pôžičke nebola formálne vyhotovená dňa 15.06.2007 v písomnej forme a bola vyhotovená dodatočne, tak poznamenal, že k skutočnej pôžičke došlo v čase do júna 2007. Okresný súd uzavrel, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o pôžičke dňa 15.06.2007, titulom ktorej bola aj vyhotovená zmenka dňa 15.06.2007. Ak žalovaný tvrdil, že zmenka vyhotovená dňa 15.06.2007 nebola, ale bola antedatovaná, tak z ničoho to nevyplývalo.

26. Pokiaľ žalovaný namietal ďalšie skutočnosti ohľadom nároku žalobcu, tak okresný súd zdôraznil a poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 409/2013, v zmysle ktorého nie je možné skúmať iné dôvody namietané, než boli uvedené v popretí žalovaným.

27. Okresný súd poukázal na vykonané dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že pôvodní akcionári sa domáhali svojich finančných prostriedkov na základe pôžičky a taktiež bolo preukázané, že vzťahy medzi nimi sú značne narušené, keďže Ing. Q. je bývalý svokor p. V., Ing. Q. bývalá manželka p. V.. Žalovaný nepreukázal tvrdené pohľadávky a v jeho výpovedi boli značné rozpory, ako aj vo výpovedi svedkyne Ing. U. Q., ktoré vyvolali pochybnosti o ich hodnovernosti. Okresný súd si neosvojil ich tvrdenia vzhľadom na rozsiahle rozpory predovšetkým v tom, že Ing. Q. pôvodne tvrdila, že pôžičky boli od p. V., následne tvrdila, že doklad na tlačive pelprint podpísal V., čo bolo vyvrátené znaleckým dokazovaním. Následne tvrdila, že pôžičky boli poskytované od jej otca, a to Ing. Q., hoci to nebolo ničím preukázané. Dokonca tvrdila, že nemala vedomosť o zmluvách o pôžičke, následne tvrdila, že ich vyhotovila. V tejto súvislosti okresný súd zdôraznil, že Ing. Q. vykonávala účtovníctvo pre spoločnosť AFRESH, a.s., bez akejkoľvek zmluvy, pracovného zaradenia, robila to na dobrovoľnej báze, keďže bola manželkou P. V. a účtovala doklady tak, ako jej boli predkladané. Sama potvrdila, že p. V. vložil finančné prostriedky a aj keď tvrdila, že tieto finančné prostriedky boli od Ing. Q., okresný súd toto nevyvrátil, ale z ničoho nevyplývalo, že Ing. Q. poskytol finančné prostriedky, a že teda poskytol danú pôžičku spoločnosti AFRESH, a.s., nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že maximálne mohlo ísť o vzťah medzi Ing. Q. a p. V., ale nie medzi Ing. Q. a spoločnosťou AFRESH, a.s. v danej veci. Finančné prostriedky, ktorých sa domáha žalobca, boli poskytnuté od V. P., a pokiaľ P. V. tieto finančné prostriedky mal od p. Q. (čo však nebolo preukázané), išlo o vzťah medzi p. V. a Ing. Q.. Okresný súd zdôraznil, že z ničoho nevyplývalo, že by išlo o vzťah medzi Q. a spoločnosťou AFRESH, a.s., čo by bolo v prípade, že Ing. Q. skutočne poskytol J. V. finančné prostriedky, čo však z ničoho relevantného nevyplývalo. Išlo by o pôžičku len medzi dvoma fyzickými osobami Ing. Q., V. a následne p. V. tieto finančné prostriedky poskytol spoločnosti AFRESH, a.s.. Z ničoho nevyplývalo vôľa Ing. Q. poskytnúť dané finančné prostriedky do AFRESH, a.s. prostredníctvom P. V., išlo iba o jeho tvrdenie bez relevantného a hodnoverného preukázania.

28. Okresný súd ďalej poukázal na to, že právny zástupca žalovaného popieral nárok žalobcu s tým, že nebolo preukázané, že p. V. poskytol pôžičku, avšak jeho tvrdenia spočívali len na domnienkach ohľadom vystavenia zmenky. Tvrdil, ako to podľa neho prebehlo, ale bez relevantného preukázania. Na jednej strane spochybňoval postup p. O., že na jednej strane bazíroval na tom, aby bola zmluva na 251.000,- Sk vyhotovená, teda nebolo vylúčené, aby netrval aj na zmluve na 3.691.000,- Sk, avšak na druhej strane aj Ing. Q. vystavil zmluvy aj s notárskou zápisnicou ohľadom pôžičky danej jeho dcére, ale pre ním tvrdenú pôžičku pre AFRESH, a.s. či p. V. nemal žiadnu zmluvu, žiaden doklad. Okresný súd považoval za zarážajúce, že Ing. Q. na jednej strane poskytoval pôžičku dcére v minulosti a všetko riadne zdokladoval, a toho času tvrdil, že poskytol finančné prostriedky aj AFRESH, a.s. prostredníctvom J. V., avšak bez dokladovania. Pokiaľ skutočne poskytol pôžičku, tak jeho odlišný postup voči dcére a voči AFRESH, a.s. považoval za nepochopiteľný. Taktiež považoval za nepochopiteľné, že ak skutočne poskytol AFRESH, a.s. pôžičku, prečo tvrdil, že postupoval tak, že ju dal p. V. a nie priamo spoločnosti aspoň tak, aby jeho dcéra Ing. Q. mu vystavila doklad. Bolo preukázané, že tvrdenia Ing. Q. a Ing. Q. sú nepravdivé ohľadom dokladu Pelprint, na ktorý poukazovali ako na preukázanie ich tvrdení.

29. Podľa okresného súdu, že existencia pôžičky vyplývala aj z toho, že audítor pre potreby vykonania auditu potreboval písomnú formu, teda mal vedomosť o poskytnutí finančných prostriedkov z účtovníctva, avšak k auditu potreboval písomný doklad, ktorý mal byť podľa Ing. Q., „dodatočne vyhotovený“, ale keby aj skutočne bol dodatočne vyhotovený, bolo to pre potreby auditu. Existencia pôžičky bola nesporná, ako aj jej skutočné poskytnutie do 15.06.2007.

30. Okresný súd uviedol, že vykonal dokazovanie, pričom dôkazy hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, a to v zmysle ust. § 191 CSP v spojení s Čl. 15 CSP a Čl. 11 ods. 4 CSP. Ďalšie dokazovanie okresný súd nevykonal, nakoľko strany zhodne uviedli, že nemajú žiadne návrhy na dokazovanie a na žiadnom ďalšom netrvali. Okresný súd nevyhovел predchádzajúcim návrhom na vykonanie dokazovania, nakoľko považoval také dôkazy za neefektívne a nevhodné ako napr. znalecký posudok z odvetvia účtovníctvo, pretože posúdil, že irelevantné pre posúdenie v merite veci je, či daná pôžička, resp. zmenka je zaevidovaná v účtovníctve alebo nie je a taktiež ani nemal dôvod nariaďovať kontrolné znalecké dokazovanie ohľadom písomnosti, keďže znalkyňa odborne vysvetlila vznesené námietky, pričom aj z tohto dôkazu, znaleckého posudku vyplynulo, že strana žalovaného spolu so svedkyňou Ing. Q. nehovorili pravdivé skutočnosti ohľadom dokladu pelprint. Zdôraznil okresný súd, že je povinný skúmať iba to, čo bolo predmetom popretia. Napriek tomu, že okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie, žalovanému sa nepodarilo preukázať dôvody popretia. Žalovaný popieral, že zmenka je falzum a podpisy sú antedatované, pričom k skutočnému podpisu malo dôjsť v čase, keď podpísané osoby už neboli oprávnené konať za spoločnosť AFRESH, a.s.. Ku konaniu boli pripojené spisy za účelom zisťovania jednotlivých opodstatnených pohľadávok jednotlivých akcionárov a bolo preukázané, že existuje Zmluva o pôžičke uzavretá pod č. FV2007/01. Svedkovia potvrdili, že peniaze sa poskytovali danej spoločnosti, dokonca zo svedeckých výpovedí v prípravnom konaní ako je audítor z r. 2008, ktorý fungoval aj v r. 2008 a nebol prítomný pri žiadnom vyhotovovaní zmlúv, resp. nebol prítomný pri poskytovaní peňazí, uviedol, že vedel, že peniaze boli poskytované. Predmetná zmluva o pôžičke nebola ukončená, pôžička nebola vrátená. Ak by existoval nejaký zápočet, ak by existovalo nejaké plnenie, v takom prípade by zmenka stratila svoje opodstatnenie. Listina označená ako interný doklad a príslub p. V., že túto pôžičku bez určenia dátumu a výšky dá ako prevod na nepeňažný vklad, bol nehodnoverný. V tejto súvislosti právny zástupca žalobcu správne poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo/21/2012, podľa ktorého„čo je vydané neskôr, ako bola uplatnená zmenka, pohľadávka majiteľa zmenky a povinnosť dlžníka zaplatiť zmenkovú sumu, sú právne nezávislé od základného právneho pomeru. Majú samostatnú právnu povahu a existenciu. Závazok zo zmenky je teda záväzkom nesporným a žalobca ako majiteľ zmenky nemá povinnosť svoj nárok preukazovať iným spôsobom, než je predložením prvopisu zmenky, ktorá ak spĺňa formálne náležitosti, zabezpečuje svojmu majiteľovi právo na ich zaplatenie“. Okresný súd vykonal dokazovanie skúmaním pravosti zmenky, ktorá pravosť nebola vyvrátená v priebehu konania. Zo strany žalovaného bola snaha spochybníť čas vyhotovenia zmenky, ktoré dôkazné bremeno nebolo unesené. Okresný súd posúdil, že zmenka je pravá, podpísaná osobami oprávnenými konať v tom čase a taktiež aj kauzálny titul je daný a nebolo preukázané jeho zrušenie.

31. Pokiaľ by išlo aj o nepeňažný vklad, ten sa mal oceňovať len znaleckým posudkom. Pokiaľ žalovaný predložil prílohu k internému dokladu IN007, tak tento doklad vyhotovil nezamestnanec, teda osoba, ktorá nebola poverená, sú tam uvedené len čísla, ktoré nespôsobujú naplnenie ust. § 37 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého by došlo k preukázaniu určitosti nejakého právneho úkonu, teda k žiadnemu právnomu úkonu nedošlo. Čo sa týka interných dokladov, tieto okresný súd posúdil za nehodnoverné, s poukazom aj na čas, kedy boli robené, a to dňa 31.12.2007, teda bolo nepravdepodobné, aby na Silvestra niekto takéto doklady bez určitosti údajov vyhotovil. Právny zástupca žalobcu mal za to, že sú robené len pre účely účtovníctva, pretože v ten deň predsa nikto nebol ochotný sa zúčastniť nejakého rokovania, kde by podpisoval, že sa na konci roka môžu všetky jeho pôžičky, ktoré dal do spoločnosti, zrušiť. Z výpovedí svedkov vyplývalo, že práve akcionári sa domáhali vrátenia peňazí a vtedy došlo k rozporom, ktoré súviseli aj s rozporom medzi Ing. Q. ako bývalým svokrom P. V. a tieto osobné rozpory vyústili do takého následku, že sa druhá strana rozhodla, a to žalovaný, že všetci tí, ktorí súviseli s činnosťou P. V., majú byť za to postihnutí. Pokiaľ išlo o nejaký kapitálový fond, tento nikdy nebol schválený žiadnym valným zhromaždením, ani predstavenstvom, aby zmluva, resp. suma 3.691.000,- Sk bola kvalifikovaná ako kvalifikovaný prevod pôžičky. Skutočnosť, že peniaze boli poskytnuté, bola preukázaná obidvoma stranami, akurát sporné bolo, či dal danú sumu neexistujúci akcionár na dôveru svojej dcére, ktorej predtým v r. 2006 dal písomné zmluvy, aj notársku zápisnicu, a teda tento neakcionár tak veril svojej dcére, aby to zaúčtovala a nepýtala si dňa 15.06.2007, kedy je zaúčtovaná suma,

žiadnu zábezpeku, ani písomnú formu, ani záznam o zložení finančných prostriedkov, a preto príjmový doklad pod č. P004 nie je podpísaný štatutárom, tak nemá ani váhu v účtovníctve, pretože nespĺňa podmienky. Osoba, ktorá ho mala vystaviť, nebola účtovníčkou spoločnosti AFRESH, a.s. ani žiadnou oprávnenou osobou. Pri predchádzajúcich vyjadreniach sa tvrdilo zo strany žalovaného, že finančné prostriedky nosil p. V. do pokladne, ktoré mu mal dávať p. Q.. Okresný súd uzavrel, že listiny preukázali, že všetky peniaze, ktoré boli do konca roka 2007 dávané, boli dávané do Q. Q., takže ani toto tvrdenie žalovaného neobstálo, i keď okresný súd poukázal, že týmto sa nebol povinný zaoberať, pretože s poukazom na predmet žaloby a dané konanie bol povinný sa zaoberať iba rozsahom popretia. V zmysle zmenkového zákona bolo potrebné vnímať abstraktnosť povahy zmenky, keďže je nezávislá od akéhokoľvek úkonu. Pokiaľ žalovaný argumentoval protichodne od tvrdenia žalobcu, tak okresný súd si tieto jeho tvrdenia neosvojil, pretože z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo poskytnutie finančných prostriedkov a ak argumentoval ďalšími skutočnosťami, tak okresný súd zdôraznil, že bol povinný zaoberať sa iba výslovne dôvodmi uvedenými v popretí. Iné skutočnosti, prípadne ďalšie nové dôvody nebolo možné zo strany okresného súdu akceptovať a okresný súd nemohol na ne prihliadať, pretože bol povinný skúmať iba dôvodnosť popretia dôvodmi uvedenými v popretí.

32. Pokiaľ žalovaný trval na tom, že zmenka nebola vystavená dňa 15.06.2007, pretože ani zmluva nebola uzatvorená dňa 15.06.2007, čo preukazoval výsluchmi svedkov v rámci trestného konania, čo vyplývalo aj zo zápisníc pripojených trestných spisov, s ktorými sa okresný súd na pojednávaní oboznamoval, tak okresný súd poukázal na rozporné tvrdenia svedkov, pretože rozpory spočívali v tom, že zmluva bola vyhotovená dňa 15.06., resp. až s časovým odstupom na požiadavku audítora, avšak nepochybne bolo, že finančné prostriedky k 15.06.2007 boli skutočne poskytnuté, teda skutočná zmluva o pôžičke bola uzatvorená k 15.06.2007, a to, že v zmluve, a to ani v písomnej, nie je uvedená zmenka ako nejaké zabezpečenie, tak na to nie je daná žiadna zákonná povinnosť a nie je to potrebné uvádzať v zmluvách. Okresný súd uzavrel, že k pôžičke skutočne došlo k 15.06.2007 s tým, že za zmluvnú stranu AFRESH, a.s. konali osoby oprávnené konať v mene danej spoločnosti v tom čase. Pokiaľ zmluva bola vyhotovená v písomnej forme až s časovým odstupom a bola spísaná a podpísaná osobami, ktoré už neboli oprávnené konať za spoločnosť AFRESH, a.s., tak okresný súd uviedol, že zmluva o pôžičke môže byť vyhotovená aj v ústnej forme, pričom písomné vyhotovenie možno posúdiť iba ako potvrdenie dokladu pre potreby účtovníctva, t.j. evidenčný charakter. Reálne bola skutočne poskytnutá k 15.06.2007, a pokiaľ bola s časovým odstupom vyhotovená zmluva, toto nebolo jednak jednoznačne preukázané, a pokiaľ by aj bolo pripustené jej dodatočné vyhotovenie, išlo by len o formálnu záležitosť vzhľadom na potrebu vykonania auditu, teda o dodatočné potvrdenie niečoho, k čomu skutočne došlo minimálne v ústnej forme, keď sa tie finančné prostriedky poskytli, na základe čoho bola vyhotovená aj vystavená samotná zmenka, vyhotovená dňa 15.06.2007, keď iný dátum vystavenia zmenky nebol preukázaný. Podstatné pre posúdenie veci bolo, že vtedy bola zmenka vystavená a nejde o falzum, či zmenku podpísanú neoprávnenými osobami, čo vyplývalo aj zo záverov znaleckého posudku. Pokiaľ aj z pripojeného trestného spisu vyplývali tvrdenia svedkov o vyhotovení písomnej formy zmluvy o pôžičke v inom čase, než je uvedené v zmluve, opätovne okresný súd zdôraznil, že pre viaceré rozpory v tvrdeniach svedkov to nebolo nepochybne preukázané a podstatná bola zmenka, ktorá bola platne vystavená dňa 15.06.2007, pričom finančné prostriedky od p. V. pre AFRESH, a.s. boli skutočne poskytnuté do vystavenia zmenky, teda do 15.06.2007, čo vyplývalo z predložených listín a z výpovedí svedkov. Okresný súd posúdil platné vystavenie zmenky, a to bez ohľadu na titul pre zmenku, keďže nešlo o spotrebiteľský vzťah. Podstatná bola zmenka, ktorá bola vystavená dňa 15.06.2007, podpísaná oprávnenými osobami, a to, že tvrdenie žalovaného ohľadom antedatovania nebolo preukázané. Okresný súd tak posúdil opodstatnenosť nároku žalobcu, nakoľko vykonaným dokazovaním konštatoval, že žalovaný neopodstatnene poprel pohľadávku žalobcu, ktorá bola riadne preukázaná. V tomto konaní bol okresný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať iba žalovaným uvedené dôvody popretia. Ostatné námietky, či rozporovania v priebehu konania nebol oprávnený skúmať, posudzovať a zohľadňovať vzhľadom na charakter konania a predmetu sporu. Z uvedeného iné skutočnosti než boli dôvody popretia, nebral okresný súd do úvahy. Okresný súd žalobe vyhovel a určil tak, ako žalobca požadoval, keďže dôvody popretia žalovaným považoval za neopodstatnené a nepreukázané.

33. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol v plnom rozsahu úspešný, okresný súd mu podľa ust. § 255 priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu voči žalovanému s tým, že o výške trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej s poukazom na § 262 CSP.

34. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), e), f), h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobu zamietol, resp. zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Žalovaný napadnutý rozsudok považoval za nesprávny, vychádzajúci z nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa žalovaného okresný súd nevyhodnotil vykonané dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, dôkazy vyhodnotil jednostranne v neprospech žalovaného, pričom ignoroval dôkazy vykonané v konaní a na pojednávaní dňa 31.5.2019 vyplývajúce prečítaním svedeckých výpovedí z vyšetrovacieho spisu ORP-478/2-VYS-DK-2015 a spisu KRP-83/2-VYS-ZA-2014, na základe ktorých by dospel k iným skutkovým zisteniam a k inému právnomu posúdeniu veci a žalobu mal zamietnuť. Okresný súd sa ani vyčerpávajúco neoboznámil s pripojenými spismi Okresného súdu Námestovo sp. zn. 8C/98/2010, spisom Okresného súdu v Žiline sp. zn. 10Zm 16/2010, sp. zn. 19Zm 17/2010, zápisnicou o výsluchu svedka L. O. z trestného spisu OOPZ Dolný Kubín sp. zn. ORP-361/OEK-DK-2010-DZ zo dňa 7.2.2011, ktorá bola ako príloha k popretiu pohľadávky popierajúcim veriteľom a nevykonal žalovaným navrhnutý dôkaz vykonanie znaleckého posudku z odboru ekonomika, odvetvie účtovníctva, na základe ktorých by dospel k iným záverom, a to, že zmenka nebola vystavená a podpísaná dňa 15.6.2007, ale najskôr v roku 2008, kedy P. V. ani L. O. neboli oprávnení konať v mene úpadcu, ako aj, že pôvodný zmenkový veriteľ neposkytol úpadcovi pôžičku v ním tvrdenej výške 3.691.000,- Sk, ktorú pôžičku mala zmenka ako zabezpečovací inštitút zabezpečovať. Žalovaný poukázal na to, že pohľadávku poprel hlavne z dôvodu, že :

- zmenkový veriteľ P. V. neposkytol úpadcovi dňa 15.6.2007 pôžičku v sume 3.691.000,- Sk,
- zmenka nebola vystavená v deň 15.6.2007,
- zmenka je antedatovaná, bola vystavená a podpísaná výstavcom v čase, keď P. V. a L. O. nemali oprávnenie konať v mene úpadcu.

Žalovaný poukázal na to, že od počiatku namietal, že pohľadávka, pôžička vo výške 3.691.000,- Sk, ktorú si žalobca ako veriteľ prihlásil do konkurzu na základe zmenky datovanej dňa 15.6.2007, nebola pôvodným veriteľom P. V. ako pôžička poskytnutá úpadcovi k 15.6.2007. Vlastná zmenka zo dňa 15.06.2007 podľa tvrdenia žalobcu slúžila ako zabezpečovací inštitút vo vzťahu k pôžičke FV 2007/1 zo dňa 15.6.2007 v sume 3.691.000,- Sk, teda mala zabezpečovať pôžičku poskytnutú ku dňu 15.6.2007 P. V. spoločnosti AFRESH, a.s.. Z vykonaného dokazovania bolo nesporné, že ani zmluva o pôžičke, ani zmenka neboli podpísané dňa 15.6.2007, pretože k tvrdeniu žalobcu, ako aj svedka P. V. a L. O. odporujú výpovede svedkov - Ing. U. Q., ktorá vysvetlila, kedy a z akých dôvodov sa vypísala zmluva o pôžičke, že to bolo vo februári 2008 pri audite, ktorú skutočnosť potvrdil ako svedok pred vyšetrovateľom auditor Mgr. G. G. a svedok F. A., ktorý výslovne uviedol, že Zmluva o pôžičke FV 2007/1 nebola napísaná dňa 15.6.2007, ale neskôr, že pri jej podpise nebol ani L. O. prítomný, a že o existencii zmenky sa dopyčoval od P. V. a L. O., ale pri jej vypisovaní a podpisovaní prítomný nebol. Tieto výpovede vyvrátili jednak tvrdenie žalobcu, výpovede svedkov V. a O. sú nepravdivé, a tým aj záver okresného súdu v hodnotení dôkazov. Ak svedok P. V., ako aj svedok L. O. vo výpovedi v tomto konaní ako aj vo svojom výsluchu ako svedka v konaní ORP-482/2-VYS-DK-2015 pred vyšetrovateľom výslovne uviedli, že pri vyhotovení zmenky a jej podpise bol F. A. prítomný, tak ich výpovede sú nevierohodné. F. A., ktorý podpisoval zmluvu o pôžičke, poprel, že by táto bola vyhotovená dňa 15.6.2007 a o existencii zmenky nevedel. Uviedol, že peniaze, ktorými disponoval P. V., boli určené na vykúpanie pozemkov pod vlek. Ak L. O. tvrdil, že P. V. údajne poskytol pôžičku a následne P. V. túto poskytol úpadcovi AFRESH, a.s., je potrebné zdôrazniť rozpor v týchto výpovediach, pretože spoločnosť AFRESH, a.s. nikdy žiadne pozemky nevlastnila a na svoje meno žiadne pozemky nenadobúdala. Vlastníkom pozemkov pod lyžiarskym strediskom bola Ing. U. Q.. Pozemky sa vykúpovali v roku 2006 a 2007 na meno Ing. U. V.. Ak L. O. poskytol pôžičku P. V. a táto sa mali použiť na výkup pozemkov pre U. Q., potom nešlo o pôžičku poskytnutú spoločnosti AFRESH, a.s.. Svedecké výpovede Mgr. G. G., Ing. Q. a F. A. preukázali, že Zmluva o pôžičke FV 2007/1 bola spísaná dodatočne. Žalobca nepreukázal, že ku dňu 15.6.2007 P. V. poskytol úpadcovi pôžičku vo výške 3.691.000,- Sk. Ak žalobca tvrdil, že zmenka kryje konkrétny kauzálny vzťah, potom bolo dôkazné bremeno na jeho strane. Ak z výsluchu svedka L. O. vyplynulo, že to bol on, kto mal údajne poskytnúť P. V. postupne finančné prostriedky ako fyzickej osobe v sume 3.691.000,- Sk, ktorý mal uvedené prostriedky vložiť do spoločnosti úpadcu, tak ani svedok L. O. ani P. V. žiadnym vierohodným spôsobom nepreukázali, že by L. O. poskytol P. V., hoci aj ako súkromnej osobe pôžičku vo výške 3.691.000,- Sk. Na podporu svojho tvrdenia žalovaný poukázal i na vec vedenú pred Okresným súdom Námestovo sp. zn. 8C/98/2010, z ktorého je nesporné, že v tomto konaní sa P. V. domáhal voči úpadcovi zaplata sumy 1.640.000,- Sk z titulu údajne poskytnutej pôžičky úpadcovi, ktorá žaloba bola zamietnutá. Okresný súd

sa s týmito dôkazmi nevysporiadal. Žalovaný poukázal na to, že už v konaní pred Okresným súdom Žilina sp. zn. 10CbZm 5/2010 tvrdenia voči zmenke, teda, že nebola vystavená dňa 15.6.2007 a ani zmluva o pôžičke nebola uzavretá dňa 15.6.2007 a ku dňu 15.6.2007 P. V. úpadcovi uvedenú sumu neposkytol, a to ani reálnym plnením, a že zmenka bola vystavená najskôr v roku 2008, kedy ani P. V. ani L. O. neboli oprávnené osoby konať v mene úpadcu, pretože dňa 12.10.2007 bol P. V. odvolaný z funkcie predsedu predstavenstva úpadcu a L. O. z funkcie podpredsedu predstavenstva úpadcu, nezmenil a zotrval na nich. Naopak, žalobca svoje tvrdenia prispôsobuje dôkaznej situácii vývoju udalostí. Nasvedčuje tomu aj zmena tvrdení žalobcu ohľadne poskytnutia pôžičky 3.691.000,- Sk, keď hoci svedok P. V. a L. O. tvrdili v konaní pred Okresným súdom Žilina sp. zn. 10CbZm 5/2010 a v trestnom konaní, že zmluva o pôžičke a zmenka sa vypísali v deň, keď pôžička dosiahla sumu 3.691.000,- Sk, teda ku dňu 15.6.2007, tak po zistení neudržateľnosti tejto konštrukcie žalobca už tvrdil, že finančné toky išli priebežne, že netvrdia, že 15.6.2007 boli poskytnuté finančné prostriedky v tejto sume a že na základe tejto zmluvy o pôžičke bola vystavená zmenka obdobne, ako to robia v bankových domoch. Z vykonaného dokazovania bolo nesporné, že na základe príjmového dokladu P 004 zo dňa 15.6.2007 vložil ako finančnú výpomoc sumu 1.740.000,- Sk Ing. P. Q., ktorý dôkaz nebol vyvrátený. Nesúhlasil žalovaný so záverom okresného súdu, že tento doklad nie je hodnoverný. Z vyšetrovacieho spisu, v ktorom bolo preskúmané účtovníctvo úpadcu, je zistené, že účtovníctvo úpadcu nebolo žiadnym spôsobom skresľované ani upravované a bola preskúmaná aj hodnovernosť dokladu P 004 zo dňa 15.6.2007. Pre posúdenie tohto dokladu okresným súdom ako nehodnoverného niet opory vo vykonanom dokazovaní. Nestotožnil sa so záverom okresného súdu, ktorý hodnotil výpovede Ing. Q. a Ing. U. Q. ako nehodnoverné a naopak, výpoveď svedka V. a O. považoval za hodnoverné. Obaja svedkovia popierali pravosť svojich podpisov na prezenčných listinách zo zasadnutia predstavenstva úpadcu zo dňa 7.9.2007, 18.5.2009 a P. V. popieral svoj podpis na listine - prílohe k internému dokladu IN 007 zo dňa 31.12.2007, ktoré tvrdenia sa ukázali vykonaním znaleckého posudku ako nepravdivé. Okresný súd listinu - prílohu k internému dokladu IN007 posúdil ako nehodnovernú, hoci sa znaleckým posudkom preukázalo, že ju vlastnoručne podpísal P. V.. Úvahy okresného súdu, ktoré uviedol, sú arbitrárne a subjektívneho charakteru. Pokiaľ okresný súd hodnotil výpovede Ing. Q. a Ing. Q. ako nepravdivé z dôvodu, že na listine PELPRINT sa nepotvrdili pravé podpisy P. V., tak z posudku vypracovaného pre účely trestného konania vyhotoveného Kriminalistickým a expertíznym ústavom policajného zboru, znalci v bode 1 posudku uviedli, že na listine PELPRINT je P. V. pravdepodobne pisateľom sporných podpisov. Zo záverov tohto posudku vyplýva, že spôsob podpisovania P. V. je taký variabilný, že nie je možné sa potom stotožniť so záverom posudku Ing. Q.. Žalovaný považoval za potrebné zdôrazniť, že P. V., ako aj svedok L. O. klamali súdu a klamali aj vo svojich čestných prehláseniach zo dňa 24.10.2016, keď tvrdili, že podpisy na listinách IN007, prezenčnej listine zo zasadnutia predstavenstva úpadcu zo dňa 7.9.2007, 18.5.2009 nie sú ich podpismi, vzhľadom na závery znaleckého posudku, podľa ktorých bolo nesporné, že sú to ich vlastnoručné podpisy a okresný súd ich hodnovernosť nespochybňoval. Podľa žalovaného samotný právny úkon - podpísanie dokumentu IN007 zo dňa 31.12.2007 je potrebné hodnotiť ako zachytenie prejavu vôle osoby svedka P. V., ktorým akceptoval návrh dohody úpadcu podľa § 570 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle tohto dokladu P. V. vlastnoručne svojim podpisom urobil prejav vôle, súhlas svoju pôžičku - finančnú výpomoc - úpadcovi preúčtovať do fondu finančnej stability, v dôsledku čoho došlo k zániku záväzku úpadcu z titulu pôžičky v prospech P. V., poskytnutej v roku 2007. Teda potom ani zmenka ako zabezpečovací inštitút pôžičky za rok 2007 nemá čo zabezpečovať, ak zanikla pôžička, ktorú mala zabezpečiť a potom ani nemohol P. V. previesť zmenku - postúpiť zmenku na L. O. a následne L. O. na T. X. a T. X. na žalobcu. Záver okresného súdu, ktorým vyhodnocoval doklad - prílohu k internému dokladu IN 007 zo dňa 31.12.2007, nepovažoval žalovaný za správny, ak okresný súd v inom konaní, a to v konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina sp. zn. 26Cbi/4/2015 rozhodol inak. Pokiaľ okresný súd polemizoval s tým, prečo Ing. Q., ak poskytol finančné prostriedky pre úpadcu, prečo ich dal p. V. a nie priamo spoločnosti, žalovaný uviedol, že Ing. Q. vo svojej výpovedi podrobne uviedol celý chod financovania úpadcu od jeho založenia, ako aj dôvody spôsobu svojho financovania spoločnosti AFRESH, a.s.. Okresný súd sa však nezamýšľal nad nelogickým postupom L. O. a P. V., pretože obaja boli v roku 2007 ako zakladatelia spoločnosti úpadcu jej akcionármi a ak by L. O. ako akcionár chcel poskytnúť úpadcovi pôžičku, tak nemal by dôvod toto urobiť priamo a nie cez P. V.. Žalovaný nepovažoval za vylúčené, že L. O. poskytol P. V., ako súkromnej osobe pôžičku v nepreukázanej výške. P. V. však nemal z čoho uvedenú pôžičku vrátiť a tak vykonštruovali spoločne s L. O., s využitím Zmluvy o pôžičke FV 2007/1, spísanej vo februári 2008 legendu, ktorú predstavili okresnému súdu a vyhotovili dodatočne zmenku zo dňa 15.6.2007 na sumu 3.783.275,- Sk a zmenku zo dňa 1.12.2007 na sumu 1.722.000,- Sk, na základe ktorých sa pokúsili vylákať od úpadcu zmenečné sumy. Obe zmenky majú identickú formu. Po zistení, že zmenka zo dňa 1.12.2007 je datovaná dátumom, kedy ani P. V. ani L. O. neboli osobami oprávnenými podpisovať

za úpadcu, v konaní sp. zn. 19Zm 17/2010 zobrali žalobu späť. Podľa žalovaného táto skutočnosť preukazuje, že zmenka, nárok uplatňovaný zo zmenky zo dňa 15.6.2007 je zmenkou vystavenou a vypísanou len pre účely podania návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu v roku 2010, teda v období pred podaním návrhu na Okresný súd Žilina, najskôr v roku 2008, kedy P. V. ani L. O. neboli osoby oprávnené v mene spoločnosti konať. Nasvedčuje tomu aj dôkaz, že ani jedna zmenka nebola evidovaná v účtovníctve úpadcu, bez vedomia účtovníčky spoločnosti a predstavenstva spoločnosti sa obe zmenky objavili dodatočne, až v roku 2010, po zhoršení sa vzťahov P. V. ako bývalého zaťa Ing. P. Q. a bývalého manžela Ing. Q., po rozvode ich manželstva v roku 2009. Žalovaný zvýraznil, že jeho procesná obrana a návrhy na dokazovanie sa týkali výlučne preukázania dôvodov popretia prihlásenej pohľadávky, jej právneho dôvodu, teda zo zmenky. Mal za to, že na preukázanie uvedených dôvodov bolo nevyhnutné vykonať znalecké dokazovanie na účtovníctvo úpadcu z odboru ekonomika, odvetvie účtovníctva, kde by znalec posúdil aj relevantnosť postupu úpadcu pri preúčtovaní finančných výpomocí akcionárov do Fondu finančnej stability. Podľa žalovaného vykonaným dokazovaním sa preukázali dôvody popretia, a to, že P. V. neposkytol úpadcovi dňa 15.6.2007 pôžičku vo výške 3.691.000,- Sk na základe Zmluvy o pôžičke FV 2007/1 zo dňa 15.6.2007, preto zmenka nemohla zabezpečovať uvedenú pôžičku v uvedenej výške. P. V. neposkytol úpadcovi pôžičku v sume 3.691.000,- Sk v roku 2007 ani reálnym plnením. Záväzok úpadcu voči P. V. z pôžičky (evidovaná v účtovníctve úpadcu vo výške 251.000,- Sk) a prípadne aj iných vkladov do spoločnosti úpadcu v roku 2007 zanikol ku dňu 31.12.2007 na základe preúčtovania týchto finančných výpomocí - pôžičiek do Fondu finančnej stability na základe jeho vlastného prejavu vôle podpísaním prílohy k internému zúčtovaciemu dokladu IN 007 zo dňa 31.12.2007, v dôsledku čoho zmenka stratila svoje opodstatnenie. Zmenka zo dňa 15.6.2007 na sumu 3.783.275,- Sk potom nemôže slúžiť ako zabezpečovací inštitút k neexistujúcej pôžičke vo výške 3.691.000,- Sk. Zmenka nebola vypísaná a podpísaná dňa 15.6.2007, ale najskôr v roku 2008, resp. po dátume 12.10.2007, teda v čase, keď P. V. a L. O. neboli osobami oprávnenými konať v mene spoločnosti AFRESH, a.s., Trstená.

35. K doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom zástupcu, v podaní zo dňa 19.08.2019 (č.l. 800 - 804 spisu). S námietkou žalovaného, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a dostatočne zisteného skutkového stavu, sa nestotožnil. Podľa žalobcu súd prvej inštancie sa riadne a vyčerpávajúcim spôsobom venoval každej námietke žalovaného, v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP svoje rozhodnutie odôvodnil a správne poukázal na relevantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Krajského súdu v Žiline. Tvrdenia a skutočnosti uvádzané žalovaným považoval v celom rozsahu za účelové, zavádzajúce a nepravdivé, vo svojom súhrne nezakladajú dôvod pre žalovaným navrhované zrušenie napadnutého rozsudku. Žalobca mal za to, že napadnutý rozsudok okresného súdu je v celom rozsahu vecne správny. Bolo nepochybné a preukázané, že žalobca svoju pohľadávku do konkurzného konania prihlásil titulom vlastnej zmenky bez protestu zo dňa 15.06.2007, ktorú vystavil dlžník a ktorou sa zaviazal zaplatiť bez protestu sumu 125.581,72 Eur v deň splatnosti, t.j. do 31.12.2009 a práva z tejto zmenky nadobudol žalobca rubopisom. Z povahy zmenky ako abstraktného a nesporného záväzku vyplýva, že majiteľ zmenky nemusí pri jej predložení k zaplateniu prípadne vymáhaniu preukazovať, že mu povinný zmenkovú sumu aj skutočne dlhuje. Žalobca si svoju dôkaznú povinnosť splnil už samotným predložením zmenky a nebolo jeho povinnosťou preukázať, ktorú pohľadávku zmenka zabezpečuje, aká je jej výška a už vôbec nie, či vedie zmenku v účtovníctve. Skutkové otázky, či účtovníctvo spoločnosti AFRESH, a.s. bolo vedené riadne a správne v súlade so zákonom o účtovníctve, či sa v účtovníctve úpadcu nachádza zaúčtovaná vlastná zmenka bez protestu a ďalšie skutočnosti nemali vplyv na existenciu povinnosti úpadcu plniť z takejto zmenky. V tejto súvislosti poukázal i na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 9Cmo/533/2000, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 5Cm/194/95. Zároveň poukázal na to, že správca, ako aj popierajúci veriteľ je pri popretí povinný jednoznačne vyjadriť aj dôvod a rozsah popretia pohľadávky, pričom obmedzenie popretia len na určitý dôvod alebo na určitý rozsah popretia pohľadávky znamená právnu fikciu uznania pohľadávky v nepopretom rozsahu. Úlohou incidenčného konania nie je opätovné preskúmavanie uplatnenej pohľadávky súdom, ale je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obstojať alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieranom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená, teda úplne alebo v určitej časti alebo v určitom poradí. Už v prebiehajúcim konaní, teda po márnom uplynutí lehoty na popretie pohľadávok nie je možné zo strany správcu rozširovať dôvody popretia pohľadávky a na takéto popretie prihliadať. Žalovaný v odvolaní uvádza nové dôvody, pre ktoré prihlásenú pohľadávku popiera. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, týkajúce sa dokladu Pelprint uvedeného v odvolaní, tak uvedená skutočnosť preukazuje úmysel žalovaného za každú cenu predkladať nepravdivé tvrdenia, v ktorej súvislosti poukázal i na zásadu koncentrácie konania. Z vykonaného dokazovania, s poukazom na

znalecký posudok č. 36/2008, podpisy na dokumente označenom „Pelprint“, a to podpisy P. V. nie sú pravými podpismi. Tento záver preukázal nehodnovosť výpovedí Ing. Q. a Ing. Q. aj v rámci konania sp. zn. 10CbZm/5/2010. Zároveň medzi stranami nebolo namietané tvrdenie p. V., že daný doklad - tlačivo pelprint nemohol byť vyhotovený v roku 2007 a 2008, ako tvrdil Ing. Q. a Ing. Q., keďže sa začal vyrábať najskôr v roku 2010, kedy vznikla tá spoločnosť. Z uvedeného vyplýva, že bol vyhotovený dodatočne s časovým odstupom a pravdepodobne pre účely tohto, či obdobného konania. K tvrdeniu žalovaného o tom, že záväzok úpadcu voči P. V. z pôžičky a prípadne aj iných vkladov do spoločnosti úpadcu v roku 2007 zanikol ku dňu 31.12.2007 na základe preúčtovania týchto finančných výpomocí do Fondu finančnej stability na základe jeho vlastného prejavu vôle podpísaním prílohy k internému zúčtovaciemu dokladu IN 007 zo dňa 31.12.2007, v dôsledku čoho zmenka stratila svoje opodstatnenie, považoval za nepravdivé. Uviedol, že právny zástupca žalovaného na jednej strane tvrdí, že nedošlo k pôžičke, na strane druhej, že p. V. dal „súhlas“, aby pôžička bola preúčtovaná do fondu finančnej stability, teda si značne rozporuje. Ak právny zástupca žalovaného tvrdí, že p. V. dal takýto súhlas s vkladom na preúčtovanie do fondu finančnej stability, je nesporné vystavenie zmenky. Preto prípadný súhlas nemá vplyv na zmenku, ktorá je základom tohto sporu. Prípadné iné záväzky neboli predmetom tohto konania, a preto neobstojí ani poukaz na rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 26Cbi/4/2015-486 zo dňa 27.06.2019, pretože predmetom tohto konania bol iný záväzok. Okrem toho citovaný rozsudok doposiaľ nie je právoplatný. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že došlo k zániku spornej pôžičky formou preúčtovania do fondu finančnej stability spoločnosti úpadcu na základe prílohy k internému dokladu IN 007 zo dňa 31.12.2007, tak takáto listina je irelevantná a na jej podklade nikdy nemohlo dôjsť k zániku povinnosti úpadcu plniť zo zmluvy o pôžičke. P. V. nikdy nevyslovil súhlas s prevodom pôžičky ako vkladu do vlastného imania spoločnosti bez zvýšenia jej základného imania. Príloha k internému dokladu IN 007 zo dňa 31.12.2007 je svojím obsahom neplatný právny úkon pre jeho neurčitosť v zmysle ust. § 37 Občianskeho zákonníka. Z obsahu tejto listiny nie je zrejmé, ohľadom akej pôžičky a v akej výške mal pôvodný veriteľ súhlasiť s prevodom ako vkladu do základného imania spoločnosti. V tejto súvislosti poukázal žalobca na záver vyjadrený v rozhodnutí NS SR sp. zn. 3Obo 18/2008, rozsudok NS ČR sp. zn. 2Cdon 257/97. Mal za to, že argumentácia žalovaného o tom, že nárok žalobcu zanikol v dôsledku prevedenia pôžičky do fondu stability úpadcu, neobstojí, k takémuto prevodu právne nikdy nedošlo a s takýmto prevodom právny predchodca žalobcu nikdy nevyslovili súhlas. Mal za to, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a tento správne právne posúdil. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

36. K doručenému vyjadreniu žalobu sa písomne vyjadril žalovaný (č.l. 832 - 836 spisu). Žalovaný trval na podanom odvolaní a jeho dôvodoch. Tvrdenia žalobcu považoval za účelové a nepravdivé. Poukázal na to, že v celom konaní uplatňoval procesnú obranu v kontexte dôvodov popretia pohľadávky žalobcu a v rozsahu námietok zo dňa 2.8.2010 proti zmenkovému platobnému rozkazu Okresného súdu Žilina sp. zn. 10Zm 16/2010, ako prílohu k popretiu, na ktoré sa odvolával v popretí pohľadávky. Žalobca zavádza nepravdivými tvrdeniami týkajúcimi sa listiny „Pelprint“. Tvrdenia žalobcu sú v rozpore so skutočnosťou. K tvrdeniu žalobcu o rozpore tvrdení žalovaného k pôžičke P. V. žalovaný uviedol, že netvrdil, že P. V. žiadnu finančnú výpomoc spoločnosti AFRESH, a.s. neposkytol. Od počiatku tvrdil, že P. V. poskytol spoločnosti AFRESH, a.s. finančnú výpomoc v sume 251.000,- Sk, ktorá je aj riadne zaúčtovaná v účtovníctve úpadcu. Teda vo svojich tvrdeniach si žalovaný neprotirečí. Finančné výpomoci do spoločnosti poskytol najmä Ing. P. Q. ako fyzická osoba a spoločnosť OVP ORAVA, s.r.o., ktorej bol konateľom. Považoval za nesporné, že vlastnoručný podpis P. V. na Internom zúčtovacom doklade IN 007 je nesporným prejavom jeho vôle s preúčtovaním svojej pôžičky (jednoznačne s pôžičkou ku dňu 31.12.2007) do fondu finančnej stability. P. V. účelovo popieral svoj podpis na uvedenom dokumente. Preukázaním, že sa jedná o jeho vlastnoručný podpis, sa preukázala aj jeho vôľa a vedomosť ako prejav vôle, ktorým akceptoval návrh dohody úpadcu podľa ust. § 570 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Za rozhodujúcu žalovaný považoval skutočnosť, že až na konci roku 2007 bolo známe, že finančná výpomoc úpadcovi v roku 2007, ktorá bola poskytovaná priebežne, a to do sumy 3.691.000,- Sk, bola známa až pri závierke za rok 2007 začiatkom roku 2008. Výpovede svedkov - Ing. Q. a F. A. ako aj audítora Mgr. G. G. jednoznačne preukázali, že Zmluva o pôžičke FV 2007/1 bola spísaná dodatočne vo februári v roku 2008, pri audite spoločnosti za rok 2007. Z uvedeného vyplýva, že ani zmenka nemohla byť vystavená skôr. Aj svedok L. O., aj svedok P. V. zhodne vypovedali, že zmenka sa vystavila v ten istý deň ako zmluva o pôžičke FV 2007/1. Právo podpisovať za spoločnosť však P. V. ako predsedovi predstavenstva a L. O. ako podpredsedovi predstavenstva zaniklo odvolaním z funkcie na valnom zhromaždení úpadcu, konaným dňa 12.10.2007. Nie je preto rozhodujúce, či sú podpisy oboch na zmenke ich vlastnoručnými podpismi, ale za rozhodujúce je potrebné považovať skutočnosť a vykonané

dokazovanie tomu nasvedčuje, že zmenka bola vyhotovená a podpísaná v čase, keď ani P. V. ani L. O. neboli oprávnení konať v mene spoločnosti. Podľa žalovaného vykonaným dokazovaním sa preukázalo, že zmenka nebola vyhotovená dňa 15.6.2007, ale dodatočne, a to v čase po 12.10.2007, kedy ani P. V. ani L. O. neboli oprávnení podpisovať v mene spoločnosti, a preto zmenka ani vedená v účtovníctve spoločnosti nebola. Na podporu svojho tvrdenia poukázal aj na zmenku zo dňa 1.12.2007 na sumu 1.722.000,- Sk, ktorá bola vystavená na zmenkového veriteľa P. V., ktorú zmenku tiež previedol P. V. rubopisom na L. O.. Na základe tejto zmenky sa pokúsili vylákať od úpadcu zmenečnú sumu, kde podal L. O. v ten istý deň, dňa 25.3.2010, ako návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu na sumu zo zmenky, ktorá je predmetom tohto konania, na Okresný súd Žilina návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu pod sp. zn. 19Zm/17/2010 a návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu sp. zn. 10Zm/16/2010 na zaplatenie zmenky v sume 3.783.275,- Sk, pričom obe zmenky majú identickú formu. Po zistení, že zmenka zo dňa 1.12.2007 je datovaná dátumom, kedy ani P. V. ani L. O. neboli osobami oprávnenými podpisovať za úpadcu, zbral L. O. v konaní sp. zn. 19Zm 17/2010 žalobu späť. Žalovaný preto tvrdenia žalobcu považuje za nepravdivé.

37. K doručenému vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca v podaní zo dňa 15.10.2019 (č.l. 852 - 854 spisu). Tvrdenia a skutočnosti uvádzané žalovaným v odvolaní považoval v celom rozsahu za účelové, zavádzajúce. Žalobca poprel skutkové tvrdenia žalovaného, že zmenka aj zmluva o pôžičke sú antedatované a že boli spísané v čase, kedy osoby, ktorých podpisy sa na zmenke nachádzajú, neboli oprávnení v mene dlžníka takúto listinu podpísať. Žalobca upriamil pozornosť odvolacieho súdu na novú skutočnosť, a to, že žalovanému dňa 15.10.2019 zaniklo postavenie účastníka konkurzného konania vedeného na majetok úpadcu v zmysle ust. § 26 ods. 1 písm. g) ZOKR. Podľa ust. § 27 ods. 1 písm. c) ZOKR postavenie účastníka veriteľovi zanikne v rozsahu ním prihlásenej pohľadávky alebo jej dotknutej časti dňom márneho uplynutia lehoty na podanie žaloby o určenie pohľadávky alebo dňom zastavenia konania o určení popretej pohľadávky z dôvodu, že veriteľ popretej pohľadávky nezaplatil preddavok na trovy konania, v rozsahu popretia pohľadávky. Podľa ust. § 26 ods. 1 písm. g) ZOKR postavenie účastníka veriteľovi zanikne v rozsahu ním prihlásenej pohľadávky dňom zániku pohľadávky. Žalovaný si prihláškou pohľadávky zo dňa 18.11.2014, poradové číslo 1, prihlásil v konkurze na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4K/14/2014 pohľadávku v celkovej sume 712.174,22 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 488.513,36 Eur a úrokov vo výške 223.660,86 Eur s vymedzeným právnym dôvodom vzniku Zmluvy o finančných výpomociach, a to Zmluva o pôžičke 05/2010 zo dňa 22.07.2010 a jej Dodatok č. 1 zo dňa 01.09.2010, Zmluva o pôžičke č. 06/2010 zo dňa 14.09.2010 a jej Dodatok č. 1 zo dňa 01.01.2011, Zmluva o pôžičke č. 07/2012 zo dňa 22.11.2012 a Zmluva o pôžičke č. 02/2013 zo dňa 31.12.2013. Príslušenstvom boli úroky, ktoré boli vypočítané na základe zmlúv o pôžičkách. Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 38Cbi/7/2015-298 zo dňa 7. septembra 2018 výrokom I. konanie v časti o určení právneho dôvodu, výšky, poradia a vymáhateľnosti pohľadávky prihlásenej žalobcom prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 18.11.2014 v konkurze na majetok úpadcu AFRESH, a.s., so sídlom Oravická 614/14, Trstená, IČO: 36 709 727, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4K/14/2014, čo do úrokov z omeškania v sume 223.660,86 Eur zastavil. Ďalším výrokom žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 13CoKR/10/2019 zo dňa 18.09.2019 výrokom I. rozhodol, že rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 38Cbi/7/2015-298 zo dňa 7. septembra 2018 v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá a vo výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania potvrdil a výrokom II. rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu citovaných rozsudkov je zrejmé, že žalovanému v časti pohľadávky vo výške 712.174,22 Eur, ktorú si prihlásil prihláškou pohľadávky zo dňa 18.11.2014, poradové číslo 1, zaniklo postavenie účastníka konkurzného konania podľa ust. § 27 ods. 1 písm. c) ZOKR.

38. Podľa uznesenia Okresného súdu Žilina sp. zn. 4K/14/2014 zo dňa 25.06.2015, zverejneného v OV č. 126/2015 zo dňa 03.07.2015, Okresný súd Žilina v právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu: AFRESH, a.s., so sídlom Oravická 614/14, 028 01 Trstená, IČO: 36 709 727, správcom ktorého je JUDr. Jozef Kadura, so sídlom kancelárie ul. J. XX, XXX XX I., v časti o návrhu navrhovateľa: OVP ORAVA, s.r.o., so sídlom Oravická 617/20, 028 01 Trstená, IČO: 31 608 957, na potvrdenie prevodu pohľadávok rozhodol, že potvrdzuje prevod pohľadávky veriteľa SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, so sídlom Radničné námestie 8, 969 55 Banská Štiavnica, IČO: 36 022 047, vo výške 755,15 Eur, ktorá je v konečnom zozname pohľadávok vedená pod číslom 3, na veriteľa: OVP

ORAVA, s.r.o., so sídlom Oravická 617/20, 028 01 Trstená, IČO: 31 608 957. Pohľadávka žalovaného vo výške 755,15 Eur, ktorú žalovaný nadobudol od veriteľa SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, so sídlom Banská Štiavnica, vo výške 755,15 Eur, ktorá je v konečnom zozname pohľadávok vedená pod číslom 3, bola v celom rozsahu uspokojená dňa 15.10.2019, a to bezhotovostným bankovým prevodom z účtu S. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného vo V. T. na účet spoločnosti OVP ORAVA, s.r.o. vedený v X. B. Q. T. číslo účtu Q. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX zo strany ručiteľa, o čom predložil ručiteľské vyhlásenie v zmysle ust. § 303 a nasl. Obchodného zákonníka zo dňa 14.10.2019, z ktorého je zrejmé, že L. O. prevzal ručenie za pohľadávku úpadcu. Nastala tak situácia predpokladaná v ust. § 27 ods. 1 písm. g) ZOKR a nastal zánik postavenia spoločnosti OVP ORAVA, s.r.o. ako účastníka konkurzného konania. Žiadnu inú pohľadávku žalovaný v konkurznom konaní prihlásenú nemá. Z dôvodu, že žalovanému ku dňu 15.10.2019 zaniklo postavenie účastníka konkurzného konania, je jeho popretie pohľadávky žalobcu právne neúčinné a odpadol tak dôvod pre skúmanie dôvodnosti popretia pohľadávky žalobcu. Nakoľko žalovaný už nie je účastníkom konkurzného konania, nemá akýkoľvek právny záujem na výsledku tohto sporu, ani na popretí pohľadávky žalobcu. Zároveň z vykonaného dokazovania je zrejmé, že správca konkurznej podstaty pohľadávku žalobcu nepoprel. Popretie pohľadávky žalobcu zo strany žalovaného je v súčasnosti neúčinným úkonom z dôvodu zániku jeho postavenia ako účastníka konkurzného konania. Žalobca uviedol, že mu zostala vecná aktívna legitímácia z dôvodu, že v čase podania žaloby bola táto podaná v súlade s ust. § 32 ods. 9 ZOKR voči všetkým, ktorý jeho pohľadávku popreli. Žalovanému zostala zachovaná aj pasívna vecná legitímácia, ktorá vyplýva už z citovaného ust. § 32 ods. 9 ZOKR a skutočnosti, že poprel prihlásenú pohľadávku žalobcu v čase, keď ešte nebolo právoplatne rozhodnuté o pravosti jeho pohľadávky, ktorú prihlásil do konkurzu prihláškou č. 1.

39. Žalobca poukázal na to, že žalovaný ako veriteľ pohľadávok zapísaných v zozname prihlásených pohľadávok pod por. č. 3 a 5, z dôvodu účinného popretia a z dôvodu zániku splnením, nemôže požívať právnu ochranu, a preto jeho odvolanie nemôže dosiahnuť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

40. K doručenému vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný. K tvrdeniu žalobcu o zániku postavenia žalovaného v 2/ rade ako účastníka konkurzného konania údajným zánikom pohľadávky žalovaného v 2/ rade voči úpadcovi uviedol, že jeho postavenie veriteľa a účastníka konkurzného konania nezaniklo. Pokiaľ žalobca pripojil listinu - ručiteľské vyhlásenie podľa ust. § 303 Obchodného zákonníka, ktorým L. O. ako ručiteľ vyhlasuje veriteľovi OVP ORAVA, s.r.o., že pohľadávku za dlžníka úpadcu AFRESH, a.s. z neuhradenej faktúry č. 215140585 zo dňa 04.07.2014, splatnej dňa 18.07.2014 ako nájomné za užívanie pozemkov v k.ú. V. za druhý polrok 2014 podľa NZ 397/2007/1 uspokojí veriteľovi, ak ju neuspokojí dlžník, považoval za potrebné uviesť, že veriteľ OVP ORAVA, s.r.o. odmietol ručiteľské prehlásenie listom zo dňa 22.10.2019, adresovaným L. O., ako aj správcovi, považoval ho za neplatné, urobené v rozpore s ust. § 303 Obchodného zákonníka, § 546 a nasl. Občianskeho zákonníka, § 44 ods. 4 ZKR. Žalovaný uviedol, že neuzatvoril žiadnu zmluvu, ani neudelil súhlas L. O. s prevzatím ručiteľského záväzku za dlžníka. Absencia akejkoľvek dohody medzi veriteľom a ručiteľom o prevzatí ručiteľského záväzku za dlžníkov záväzok voči veriteľovi bez zmluvného základu robí ručiteľské prehlásenie za nesplátne. Plnenie na účet veriteľa Advokátkou kanceláriou JUDr. Jozefa Poláka v sume 755,15 Eur dňa 16.10.2019, bez riadneho uvedenia dôvodu, žalovaný vrátil na účet JUDr. Poláka ako plnenie bez právneho dôvodu, a to ihneď po doručení listu zo dňa 15.10.2019 s ručiteľským prehlásením. Žalovaný poukázal na ust. § 27 ods. 1, 2, 3, § 44 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6 ZOKR. Mal za to, že je veriteľom úpadcu AFRESH, a.s., v konkurznom konaní vedenom Okresným súdom Žilina.

41. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal vec za aplikácie ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania na základe podaného odvolania žalovaného (pôvodne žalovaný v 1/ rade, ďalej len „žalovaný“) a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

42. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoKR/29/2019-972 zo dňa 10.06.2020, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného

uznesenia dňa 16.06.2020 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline podľa ust. § 378 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

43. Krajský súd v štádiu svojho konania a rozhodovania už aplikoval ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok („CSP“), ktorý podľa ust. § 474 CSP nadobudol účinnosť dňom 01. júla 2016, keď aj v zmysle ust. § 470 ods. 1 CSP vyplýva, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

44. Podľa ust. § 379 CSP bol Krajský súd v Žiline ako súd odvolací viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného, za aplikácie ust. § 380 ods. 1 CSP.

45. Podstatou odvolania žalovaného boli námietky nedostatočne zisteného skutkového stavu, hodnotenia dôkazov vykonaných pred súdom prvej inštancie, a tým následne aj argumentácia nesprávneho právneho posúdenia vecí súdom prvej inštancie. Podľa žalovaného okresný súd hodnotil vykonané dokazovanie jednostranne.

46. V súvislosti s podaným odvolaním žalovaného krajský súd uvádza, že rozsudok okresného súdu preskúmaval v medziach odvolacích dôvodov žalovaného, obsiahnutých v písomne podanom odvolaní a pri ich hodnotení, posudzovaní, vo väzbe k záverom okresného súdu vychádzal zo skutkového stavu tak, ako bol zistený okresným súdom za dôsledného rešpektovania splnenej procesnej poučovacej povinnosti okresným súdom podľa § 118 O.s.p., ktorá bola súčasťou uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 5Cbi 4/2015-21 zo dňa 16.03.2015 doručeného žalovanému (v znení platnom a účinnom k momentu jej vykonania), ako aj § 153, § 154 CSP, ktorá bola súčasťou poučenia okresného súdu o procesných právach a povinnostiach strán sporu, obsiahnutých v zápisniciach o pojednávaní. Z obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 31.05.2019 bolo zistené, že po výzve okresného súdu stranám konania „...,na ich prípadné návrhy na dokazovanie alebo prípadne ešte ďalšie vyjadrenie“..., zástupca žalobcu a žalovaného zhodne uviedli, že nemajú žiadne návrhy na dokazovanie. Krajský súd pri vychádzaní z riadne zisteného skutkového stavu okresným súdom mal za to, že pre posúdenie žaloby, dokazovanie, ktoré vykonal okresný súd, bolo v dostatočnom rozsahu, ktoré následne tvorilo základ pre vyhodnotenie žaloby žalobcu o určenie, že je v konkurznom konaní vedenom Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 4K14/2014 veriteľom pohľadávky voči úpadcovi vo výške 168.932,81 Eur, prihlásenej prihláškou na majetok úpadcu pod poradovým č. 1 zo dňa 21.11.2014 v poradí ako iná pohľadávka a táto pohľadávka čo do právneho dôvodu, výšky, poradia a vymáhateľnosť je nesporná. Krajský súd nezistil, že v danej veci by sa vyžadovalo doplnenie dokazovania. V konečnom dôsledku strana sporu má procesné oprávnenie označovať, navrhovať dôkazy, avšak o tom, ktoré z týchto označených a navrhnutých dôkazov budú vykonané, výlučne rozhoduje súd, čo vyplývalo z ust. § 185 ods. 1 CSP. Z titulu záveru krajského súdu o vykonanom dokazovaní v dostatočnom rozsahu tak následne nemohol byť vyhodnotený ako relevantný odvolací dôvod žalovaného o nedostatočne zistenom skutkovom stave.

47. Krajský súd uvádza, že postupom okresného súdu nedošlo k zásahu do práv a oprávnených záujmov žalovaného. Priebeh konania pred súdom prvej inštancie umožňoval tak žalovanému, ako aj žalobcovi uplatňovať prostriedky procesnej obrany, procesného útoku. Ani jednej zo sporových strán nebolo upreté žiadne právo vyplývajúce z procesnoprávneho predpisu v súvislosti s konaním pred okresným súdom. K rozsahu a spôsobu dokazovania pred okresným súdom krajský súd zvyrazňuje to, že sporová strana má právo označovať a predkladať dôkazy. V konečnom dôsledku je to súd, ktorý rozhoduje, ktoré z označených a predložených dôkazov vykoná, resp. nevykoná. Právo žalovaného ako sporovej strany predkladať, označovať dôkazy, nebolo upreté. Toto právo žalovaného ako sporovej strany nie je možné zamieňať s oprávnením súdu, ktorý rozhoduje o tom, ktoré z dôkazov vykoná, resp. nevykoná. Rozsah a spôsob dokazovania je výlučne na súde. Konaním pred súdom prvej inštancie a jeho postupom krajský súd zistil, že tak strana žalovaného, ako aj strana žalobcu uplatňovala svoje práva za rovnakých procesných podmienok, t.j. bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej zo sporových strán. Ani jedna zo sporových strán voči sebe nemala výhodu, resp. nevýhodu. Krajský súd po oboznámení sa s postupom okresného súdu konštatuje, že obidvom stranám sporu boli vytvorené rovnaké podmienky na uplatňovanie prostriedkov procesného útoku, procesnej obrany. Okresný súd pri vyvodzovaní záverov zohľadnil skutkové okolnosti, dôkazy, ako aj právnu argumentáciu, ktorá v konaní vyvstala a ktorá vyplývala tak z vyjadrení predložených žalovaným ako aj žalobcom. Nie je možné dospieť k záveru, že by dôkazy pred okresným súdom boli vyhodnocované jednostranne. K tomuto odvolaciemu dôvodu

žalovaného nebolo opory v priebehu a postupe konania súdom prvej inštancie. Krajský súd dodáva, že obidve strany sporu mali rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy a zároveň vylučujúcu mať možnosť podstatnej výhody voči protistrane.

48. Ani pri hodnotení výsledkov dokazovania, ktoré uskutočnil okresný súd, nedošlo k vade konania, pretože všetky dôkazy vykonané pred okresným súdom tento súd hodnotil za aplikácie ust. § 191 ods. 1, 2 CSP, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadol na všetko, čo počas konania pred okresným súdom vyšlo najavo. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 252/04 zo dňa 31. augusta 2004, podľa ktorého ... „právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné, alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov“. Právo na súdnu ochranu nie je spojené s právom na úspech v konaní a ani s tým, aby všeobecné súdy rozhodli v zmysle právneho názoru účastníka súdneho konania (I. ÚS 50/04). Súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu. Procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jej návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Všeobecný súd je povinný na procesné úkony strany sporu primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu a štádia civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu (IV. ÚS 329/04). Uvedené vyplýva priamo z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 329/2004 zo dňa 27. októbra 2004, podľa ktorého ... „Ak všeobecný súd reagoval na procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu a štádia civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, nemôže dôjsť k porušeniu základného práva na spravodlivý proces“. Krajský súd má za to, že v rozsahu návrhu strán bolo v dostatočnom rozsahu okresným súdom vykonané dokazovanie, preto krajský súd bol viazaný skutkovým stavom, ktorý zistil okresný súd za aplikácie ust. § 383 CSP.

49. Na základe vyššie uvedených odvolacích dôvodov v procesnej rovine nezistil krajský súd, že by boli porušované okresným súdom základné procesnoprávne princípy. V súlade s Čl. 6 ods. 1 CSP, ako aj pôvodným procesnoprávnym predpisom, ktorým bol Občiansky súdny poriadok, strany sporu, t.j. tak žalovaný, ako aj žalobca mali zabezpečené v sporovom konaní rovné postavenie, ktoré spočívalo v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany.

50. Krajský súd má za to, že v podstate súhrn odvolacích dôvodov žalovaného, ktoré sa vzťahovali na tvrdený nesprávny postup okresného súdu vo vedení konania a vo vykonávaní dokazovania, je namieste zhrnúť pod záver prijatý krajským súdom v tom, že postup okresného súdu zaručoval obidvom sporovým stranám rovnaké podmienky pri uplatňovaní nárokov, resp. použitej obrany. Podľa názoru odvolacieho súdu v rozsahu návrhu strán bolo v dostatočnom rozsahu okresným súdom vykonané dokazovanie, preto krajský súd bol viazaný skutkovým stavom, ktorý zistil okresný súd za aplikácie ust. § 383 CSP.

51. K spôsobu a rozsahu posudzovania napadnutého rozsudku okresného súdu v zmysle podaného odvolania žalovaným (č.l. 767 - 771 spisu), keď žalovaný uviedol, že napáda rozsudok okresného súdu z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, pretože rozhodnutie okresného súdu má vychádzať z nesprávneho právneho posúdenia veci, bolo potrebné poukázať na podania žalobcu a vyjadrené popretie prihlásenej pohľadávky, t.j. ktorá okresným súdom určená pohľadávka bola popretá žalovaným.

52. Z podanej žaloby žalobcu datovanej dňa 26.01.2015 vyplynulo, že žalobca podal incidenčnú žalobu proti (pôvodne) žalovanému v 1/ rade, ktorý poprel prihlásenú pohľadávku pod poradovým č. 1, evidovanú v zozname pohľadávok pod č. 10, Oznámenie o popretí pohľadávok podľa § 32 ods. 6 ZoKR zo dňa 31.12.2014 ako konkurzným veriteľom, bolo uskutočnené ako notifikačná povinnosť pôvodne žalovaným v 2/ rade, ktoré oznámenie sa nachádza na č.l. 5 spisu v spojení s vymedzenými dôvodmi popretia, vyjadrenými v prílohe tlačiva prihlásenej pohľadávky č. 10 (pripojený konkurzný spis sp. zn. 4K/14/2014). Žalovaný vystupoval v rámci uskutočneného popretia ako popierajúci veriteľ voči pohľadávke pod poradovým č. 1, ktorá je vyjadrená v určovacom výroku napadnutého rozsudku okresného súdu.

53. Z obsahu spisu bolo zrejmé, že pôvodný žalobca si Prihláškou pohľadávky č. 1 zo dňa 21.11.2014 prihlásil do konkurzného konania úpadcu istinu vo výške 125.581,72 Eur, úroky z omeškania vo výške 35.816,59 Eur, náklady z uplatnenia 7.534,50 Eur, celková suma 168.932.81 Eur. V prihláške k právnomu dôvodu vzniku pohľadávky uviedol, že pohľadávka veriteľa vznikla z titulu vlastnej zmenky bez protestu zo dňa 15.06.2007, ktorú vystavil dlžník, a ktorou sa zaviazal zaplatiť bez protestu sumu 125.581,72 Eur, t.j. 3.783.275,- Sk v deň splatnosti, t.j. 31.12.2009. Práva z vlastnej zmenky nadobudol veriteľ rubopisom.

54. Z predloženej zmenky vyplýva, že ide o vlastnú zmenku bez protestu vydanú dňa 15.01.2007, ktorou sa spoločnosť AFRESH, a.s. zaviazala, že za túto vlastnú zmenku zaplatí 31.12.2009 P. V. sumu 3.783.275,- Sk v mieste plnenia Trstená.

55. Následne zmenka bola rubopisom prevedená na L. O. a dňa 15.10.2014 na T. X. (č.l. 7 rub spisu). Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.07.2015 T. X. postúpila svoju pohľadávku na L. X., pričom konkurzný súd povolil vstup do konania uznesením zo dňa 20.7.2015 v konaní sp. zn. 4K/14/2014 a okresný súd pripustil zmenu strán tohto konania uznesením zo dňa 10.08.2015 (č.l. 73).

56. Okresný súd v odseku 10. odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa výsledkov vykonaného dokazovania správne poukázal na to, že z prílohy na tlačive prihlásených pohľadávok č. 10 , časť B vyplýval dôvod popretia právneho dôvodu pohľadávky vymedzený tak, že veriteľ, t.j. žalovaný, ...,popiera pohľadávku č. 10 veriteľa T. X. čo do výšky a čo do právneho dôvodu podaním zo dňa 17.12.2014. Jedná sa o plnenie na základe zmenky, ktorá nikdy nebola vedená v účtovníctve úpadcu. Konanie o námietkach proti predmetnej zmenke je vedené na OS Žilina pod číslom konania 10CbZm/5/2010. Zmenka je považovaná za falzum a podpísaná bývalým predsedom predstavenstva úpadcu a podpredsedom predstavenstva úpadcu v čase, keď neboli štatutárnymi zástupcami spoločnosti. Veriteľ uhradil sumu 350,- Eur na účet správcu podľa § 32 ods. 7 ZKR“. Čo sa týka dôvodu popretia sumy, z daného tlačiva vyplývalo, že veriteľ (žalovaný) popiera pohľadávku č. 10 veriteľa T. X. čo do výšky a čo do právneho dôvodu, nakoľko jedná sa o plnenie na základe zmenky, ktorá nikdy nebola vedená v účtovníctve úpadcu. Konanie o námietkach proti predmetnej zmenke je vedené na OS Žilina pod číslom konania 10CbZm/5/2010. Zmenka je považovaná za falzum a podpísaná bývalým predsedom predstavenstva úpadcu a podpredsedom predstavenstva úpadcu v čase, keď neboli štatutárnymi zástupcami spoločnosti“, rozsah ktorého popretia nebol medzi stranami sporný.

57. V súvislosti s odvolacími dôvodmi vyjadrenými žalovaným k veci samej považuje odvolací súd primárne za potrebné uviesť, že rozhodnutie okresného súdu v tomto v druhu incidenčnej žaloby rešpektovalo závery vyplývajúce z Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 409/2013 zo dňa 11.09.2014, keď nosným v rámci podanej žaloby bolo zodpovedanie, či popierací prejav obstoí alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená. Okresný súd správne postupoval, ak vyhodnocoval popierací prejav žalovaného ako konkurzného veriteľa.

58. Vzhľadom k vyššie uvedenému obsahu popieracieho prejavu žalovaného vo vzťahu k pohľadávke prihlásenej pod poradovým č. 1 je potrebné poukázať na ust. § 32 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z.z., z ktorého vyplývajú obsahové náležitosti popretia. Každý, kto pohľadávku popiera, teda bez ohľadu na to, či je to správca alebo veriteľ, musí popretie pohľadávky vždy zdôvodniť. Pri popretí právneho dôvodu (vzniku) pohľadávky je potrebné uviesť konkrétnu právnu skutočnosť, na základe ktorej popiera jej existenciu. Pri popretí výšky musí popierajúci subjekt uviesť sumu, ktorú popiera, pri popretí poradia uviesť poradie, ktoré uznáva a pri popretí zabezpečovacieho práva uviesť rozsah popretia, inak je popretie neúčinné. Rozsah popretia zabezpečenej pohľadávky sa môže týkať zabezpečovacieho práva ako takého (jeho existencie), právneho dôvodu, poradia, ako aj majetku, ktorým je pohľadávka veriteľa zabezpečená.

59. Ak v rámci incidenčného konania sa vyhodnocuje len popierací prejav, tak potom dodatočne uvádzané tvrdenia žalovaným v podaní zo dňa 24.04.2015 (č.l. 29 spisu), ktorým sa vyjadroval k žalobe ako i vo vyjadrení zo dňa 13.10.2017 (č.l. 136 a nasl.), ktorým reagoval na ďalšie podanie žalobcu, vo väzbe na jeho následné vyjadrenia v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, nemohli tvoriť predmet posudzovania, pretože v týchto podaniach a vyjadreniach uvedené argumenty týkajúce sa zabezpečovacej funkcie zmenky, fiktívnej Zmluvy o pôžičke zo dňa 15.06.2007 a jej reálne neposkytnutie, rozpor s ust. § 59a Obchodného zákonníka, ako i zánik pôžičky neboli obsiahnuté v

popieracom prejave žalovaného. Dodáva sa, že popierací prejav nie je prejavom odkazovacím, čo znamená, že sa vyžaduje uviesť konkrétne skutočnosti a dôvody a nie len odkaz na iné konanie.

60. Zvýrazňuje odvolací súd, že úlohou incidenčného konania nie je opätovné preskúmavanie uplatnenej pohľadávky súdom, pretože je to úlohou správcu. Incidenčné konanie nie je konaním, v ktorom by veriteľ (žalobca) uplatňoval svoju pohľadávku proti dlžníkovi (žalovanému) a v ktorom by tak predmetom kognície konajúceho súdu mal byť celý právny vzťah medzi nimi v celej jeho šírke a hĺbke (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 409/2013 zo dňa 11.09.2014). Nedostatok popretia má za následok uznanie prihlásených pohľadávok, a tým aj účasť na uspokojovaní v konkurze. Konkurzný súd nie je oprávnený preskúmať popretú pohľadávku z iných dôvodov, ako tých, ktoré správca (veriteľ) uviedol v incidenčnom konaní v popieracom prejave obsiahnutom v zozname pohľadávok. Z ustanovenia § 32 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z.z. vyplýva, že ten, kto popiera pohľadávku, musí jej popretie odôvodniť. V popieracom prejave musia byť preto uvedené všetky právne a relevantné skutočnosti, pre ktoré nemá byť riadne prihlásená pohľadávka uspokojená v rámci konkurzu (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo 70/2016 zo dňa 30. januára 2017).

61. Čo sa týka dôvodov odvolania žalovaného, tak tieto z vyššie uvedeného mohli byť i v odvolacom konaní posudzované len v rozsahu popieracieho prejavu. Ak iné dôvody neboli v popieracom prejave zadefinované, tak tieto sa potom nemohli stať predmetom posudzovania a zhodnocovania odvolacím súdom. Ak žalovaný v odvolacom konaní zotrval na tvrdení, že zmenka nebola vypísaná a podpísaná dňa 15.6.2007, ale najskôr v roku 2008, resp. po dátume 12.10.2007, teda v čase, keď P. V. a L. O. neboli osobami oprávnenými konať v mene spoločnosti AFRESH, a.s., Trstená, tak toto nebolo preukázané. Vykonaným dokazovaním, a to znaleckým posudkom č. 36/2008 bolo preukázané, že podpisy P. V. a L. O. na zmenke sú pravými podpismi a údaje z výpisu z obchodného registra úpadcu preukázali, čo žalovaný ani nepoprel, že dňa 15.6.2007 bol P. V. predsedom predstavenstva a L. O. podpredsedom predstavenstva úpadcu, t.j. spoločnosti AFRESH, a.s. ako dlžníka zo zmenky. V konaní pred súdom prvej inštancie sa žalovanému nepodarilo preukázať to, že zmenka bola vystavená v iný deň ako 15.6.2007, t.j. v čase po 12.10.2007, keď uvedené subjekty už nevykonávali funkciu štatutárneho orgánu. To, že došlo k vystaveniu zmenky v tento deň, potvrdili výpovede svedkov O., V., vedomosť o zmenke potvrdil i svedok A.. Dodáva krajský súd, že spôsob vedenia účtovníctva u úpadcu AFRESH, a.s., tak ako uviedol aj okresný súd, nebol podstatný a rozhodný v rámci zhodnocovania, či zmenka je alebo nie je falzum, pretože podstatným a rozhodným bolo to, či vystavená vlastná zmenka obsahuje náležitosti platnej zmenky, čo na základe výsledkov dokazovania preukázané bolo.

62. V súvislosti so zmenkou odvolací súd v zhode s okresným súdom poukazuje na nespornosť a abstraktnosť zmenkových záväzkov, keď nespornosť zmenkových záväzkov znamená, že zmenka sama osebe je jedným a celkom dostatočným dôvodom pre platenie. Preto, ak ide o zmenku platnú a pravú, má v zásade dlžník povinnosť zaplatiť majiteľovi sumu, na ktorú zmenka znie. Nie je k tomu nutné preukazovať nič iného, než je existencia zmenky samej. Nie je teda dôležité, prečo zmenka bola vystavená, aké dojednania sprevádzali jej vystavenie a uvedenie do obehu. Zmenkové záväzky sú prísnyimi záväzkami a predpokladá sa, že dlžník predložený mu zmenku v platobnom mieste pri splatnosti jej majiteľovi bez ďalšieho zaplatí. Abstraktnosť zmenkových záväzkov vyjadruje podobnú skutočnosť, zmenka obvykle vzniká z určitých konkrétnych potrieb, vznik zmenky má svoj dôvod a svoju kauzu. Ak však platne vznikne zmenkový záväzkový vzťah, stáva sa záväzkovým vzťahom celkom samostatným, ktorý existuje, mení sa a vyvíja sa bez väzby na záväzkové vzťahy, ktoré stáli pri jeho vzniku. Zmenka teda stelesňuje v sebe povinnosť zaplatiť určitú konkrétnu pohľadávku, pričom do zmenky je inkorporovaný abstraktný záväzok zaplatiť peňažnú čiastku.

63. K odvolaciemu dôvodu žalovaného, že P. V. neposkytol úpadcovi dňa 15.6.2007 reálnym plnením pôžičku vo výške 3.691.000,- Sk na základe Zmluvy o pôžičke č. FV 2007/1 zo dňa 15.06.2007, a preto zmenka nemohla zabezpečiť uvedenú pôžičku v uvedenej výške; ako aj, že záväzok úpadcu voči P. V. z pôžičky (evidovaná v účtovníctve úpadcu vo výške 251.000,- Sk) a prípadne aj iných vkladov do spoločnosti úpadcu v roku 2007 zanikol ku dňu 31.12.2007 na základe preúčtovania týchto finančných výpomoci - pôžičiek do Fondu finančnej stability na základe jeho vlastného prejavu vôle podpísaním prílohy k internému zúčtovaciemu dokladu IN 007 zo dňa 31.12.2007, v dôsledku čoho zmenka stratila svoje opodstatnenie; v prvom rade uvádza odvolací súd, že tieto tvrdenia neboli obsiahnuté v popieracom prejave, jeho odôvodnení. Ako bolo už odvolacím súdom uvedené, popierací prejav nie je prejavom odkazovacím, čo znamená, že len samotný odkaz na konanie o námietkach

proti predmetnej zmenke vedené pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 10CbZm/5/2010 nenapíňa obsahové náležitosti popretia v tom smere, že sa v rámci zhodnocovania popieracieho prejavu jeho predmetom stane preskúmanie uplatnenej pohľadávky v rozsahu tohto iného konania.

64. Len pre úplnosť k tomuto odvolaciemu dôvodu žalovaného krajský súd v prvom rade poukazuje na vykonané rozsiahle dokazovanie a jeho výsledky zistené okresným súdom a uvádza, že tu bol sumár dôkazov na strane žalobcu, a to výpovede svedkov V., O., A. a listinné dôkazy Zmluvy o pôžičke zo dňa 15.6.2007, údaje Hlavnej knihy analytickej evidencie, výpisy z účtu úpadcu v Q., T. oproti čomu stáli svedecké výpovede Ing. Q., Ing. Q., listinné dôkazy - Príjmové doklady, správa audítora - v časti ostatné kapitálové fondy, zápisy z predstavenstva, zápisnice z valných zhromaždení úpadcu AFRESH, a.s.. Tieto dôkazy v zhode preukázali len to, že finančné prostriedky ako pôžička boli skutočne poskytnuté úpadcovi v sume 3.691.000,- Sk, v ostatnom boli rozporné. Je potrebné uviesť, že ako rozpornú vo vzťahu ku iným konaniam bolo potrebné hodnotiť nielen výpoveď svedkyne Ing. Q., ale čiastočne i výpovede p. V., O.. Bola tu výpoveď svedkyne U., ktorá potvrdila, že p. O. oslovil Ing. Q. ohľadne pôžičky, ktorú požičal. Z týchto oproti sebe stojacich svedeckých výpovedí, ktoré boli vzájomne rozporné, bolo potrebné pri posudzovaní klásť dôraz na to, čo urobil i okresný súd, že zmluva o pôžičke je zmluvou reálnou a dôkazy vykonané pred okresným súdom, a to priame i nepriame preukázali poskytnutie, reálne odovzdanie peňazí P. V. v postavení veriteľa dlžníkovi, ktorým bol úpadca AFRESH, a.s., ako i to, že k ich vráteniu nedošlo a ani zániku zmluvy o pôžičke.

65. K spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov pred súdom prvej inštancie a ich pravdivosti (vierohodnosti) krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že zákon nepredpisuje formálny postup a ani neurčuje váhu jednotlivých dôkazov tým, že by niektorým dôkazom priznával vyššiu pravdivostnú hodnotu alebo naopak, určitým dôkazným prostriedkom dôkaznú silu úplne alebo sčasti odopierať. Ust. 191 CSP je založené na postupe pri hodnotení dôkazov v zmysle úvahy súdu. Zásade voľného hodnotenia dôkazov, ktorá bola v tomto ustanovení vyjadrená, preto nezodpovedá taký spôsob hodnotenia, kedy je (vopred) označená za nespôsobilý dôkazný prostriedok svedecká výpoveď len preto, že svedok prináleží k určitej sociálnej alebo profesnej skupine. Samotná skutočnosť, že osoba, ktorá vystupuje v civilnom sporovom konaní ako svedok, je inak k niektorému zo strán konania v právnom vzťahu rodinnom, zamestnanca či konateľa, ešte sama o sebe neodôvodňuje záver o nepravdivosti (nevierohodnosti) svedeckej výpovede tejto osoby (tento záver nemusí byť nevyhnutne logickým dôsledkom uvedenej premisy). Prisudzovanie hodnoty pravdivosti jednotlivým dôkazom sa deje ich zhodnotením jednotlivo aj v ich vzájomnej súvislosti. Myšlienkové závery o pravdivosti či nepravdivosti dôkazov, ku ktorým súd dospel, preto nepredstavujú akt ľubovôle súdu a nie sú ani vecou len osobného dojmu, či všeobecnej úvahy. Vnútorne presvedčenie o nepravdivosti (nevierohodnosti) svedeckej výpovede je výsledkom logického myšlienkového postupu vychádzajúceho z posúdenia objektívnych skutočností vonkajšieho sveta (skutkových okolností), zistených v konkrétne prejednávanej veci ako napríklad z rozporov vo výpovedi svedka, ako aj z rozporov medzi výpoveďou svedka (jej obsahom) a inými vykonanými dôkazmi, zo spôsobu jeho výpovede, z jeho osobného (nie však všeobecne postulovaného) vzťahu k veci alebo k osobám zúčastneným na konaní a podobne.

66. Okresný súd na základe vyššie uvedených všeobecných princípov pri hodnotení vykonávaných dôkazov, ako aj posudzovania výpovedí svedkov vo väzbe na obsah listinných dôkazov postupoval, keď hodnotil (určil) dôkaznú silu svedeckej výpovede P. V., p. O., p. A. ako i Ing. Q., Ing. Q. vo väzbe na zistenia z ďalších vykonaných dôkazov. Hodnotiaci záver o nepravdivosti (nevierohodnosti) údajov, o ktorých svedecká výpoveď podáva správu, je možné urobiť len na základe tých konkrétnych skutočností, ktoré boli v konaní zistené, s prihliadnutím na všetko, čo v konaní vyšlo najavo vrátane toho, čo bolo uvedené sporovými stranami.

67. Žalovaný poukazoval na odvolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci okresným súdom v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Vo všeobecnosti krajský súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne závery (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/22/2017 zo dňa 25. apríla 2018). Krajský súd konštatuje, že ani k jednej z uvedených situácií v danej sporovej

právnej veci nedošlo, pretože okresný súd z prijatých skutkových záverov vyvodil aj správne právne závery, keďže aplikoval správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval.

68. Okresný súd v rozsahu veriteľom vymedzených dôvodov popretia pohľadávky na základe výsledkov vykonaného dokazovania tieto správne vyhodnotil ako nepreukázané, a preto vyvodil správny právny záver, ak pri neopodstatnenom popretí žalovaným žalobe žalobcu vyhovel a v prvom výroku napadnutého rozsudku okresného súdu určil, že žalobca je veriteľom pohľadávky s vymedzením jej výšky, jej právneho dôvodu, poradia a vymáhateľnosti.

69. Krajský súd nezistil relevantnosť odvolacích dôvodov žalovaného voči rozsudku okresného súdu a k tomu viažucemu sa odôvodneniu, preto vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP spolu so závislým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, ktorý ak osobitnými odvolacími dôvodmi nebol napadnutý, bol rovnako potvrdený ako vecne správny.

70. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný nebol so svojim odvolaním úspešný, preto žalobcovi ako úspešnej strane odvolacieho konania bol voči žalovanému priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o ktorej výške náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením podľa ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.